

Brevdato

Afsender Maria Bøje Petersen (Sagsbehandler, Ressourcer og Forsyning)

Modtagere

Akttitel Samlet fil - hørings svar

Identifikationsnummer 5527191

Versionsnummer 1

Ansvarlig Maria Bøje Petersen

Vedlagte dokumenter Aktdokument
Hørings svar jf. J.nr. 2020-15628 chl
VS Høring om udkast til lovforslag om ændring af miljøbeskyttelsesloven (implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar), journalnummer 2020-15628
MFVM engangsplastdirektivet november 2020
Brev Miljø- og fødevarerministeriet
Dansk Retursystems hørings svar til implementering af engangsplastdirektivet, journalnummer 2020-15628
Hørings svar til udkast til miljøbeskyttelsesloven - udvidet producentansvar for engangsplastprodukter - november 2020
Journalnummer 2020-15628
Hørings svar vedr. engangsplastdirektivets bestemmelser
NOAHs hørings svar engangsplast 18112020
01 Hørings svar Dansk Affaldsforening
2020 11 16 Hørings svar Engangsplastdirektivet - final
Hørings svar - Udvidet producentansvar engangsplastdirektivet - Oceana - DN - Plastic Change - RGO - WWF - 18112020
Hørings svar fra Plastindustrien - Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar) 131120
DI hørings svar lovforslag om SUP nov 2020
Hørings svar_DFPO_sagsnr. 2020-15628
Dansk Erhverv Hørings svar Imp engangsplastdirektivets EPR Nov2020_
Hørings svar vedr. implementering af SUPD - Tobaksproducenterne - 18.11.2020
Hørings svar fra British American Tobacco - engangsplastdirektiv
HoeringMFMProducentansvarogEmballage-171120
Hørings svar, Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse
KL hørings svar over udkast til lov om miljøbeskyttelse - implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet

Dokumenter uden PDF-version (ikke vedlagt)

Udskrevet 19-11-2020

Venlig hilsen

Maria Bøje Petersen

AC-Fuldmægtig | Ressourcer og Forsyning
+45 22 57 43 49 | mabpe@mfv.dk

Miljø- og Fødevareministeriet

Departementet | Slotsholmsgade 12 | 1216 København K | Tlf. +45 38 14 21 42 | mfv@mfv.dk | www.mfv.dk
[Facebook](#) | [Twitter](#) | [Instagram](#) | [LinkedIn](#)

Miljø-og Fødevarerministeriet

Ressourcer og forsyning

J.nr. 2020-15628

Sendt til: mfvm@mfvm.dk

CC.: mabpe@mfvm.dk

Dansk Producentansvarssystem

Vesterbrogade 6D, 4. sal

DK-1620 København V

Tel: (+45) 39155161

www.dpa-system.dk

CVR nr. 29028842

17. november 2020

Høringssvar til:

Udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse – implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar

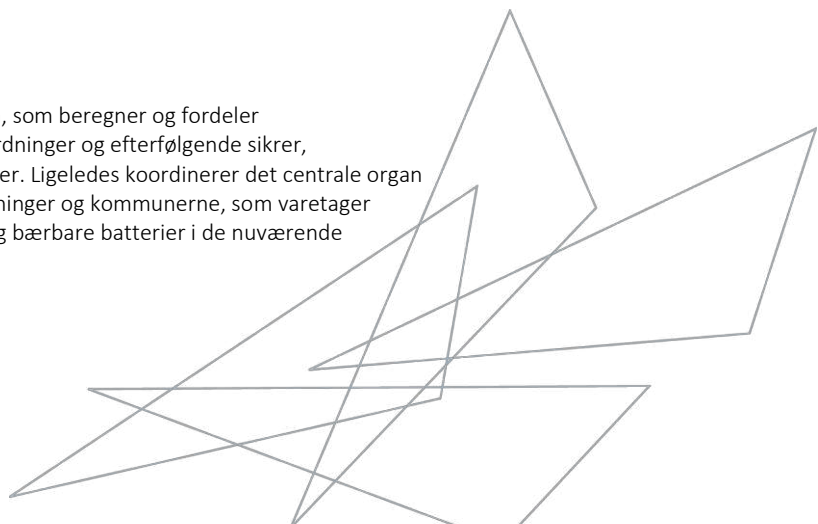
Dansk Producentansvarssystem (herefter DPA) har den 23. september 2020 modtaget høringsskrivelse vedrørende ændringer til Miljøbeskyttelsesloven, som følge af implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar. Svarfrist er den 18. november 2020 kl. 12.00. DPA takker for muligheden for at kommentere på lovudkastet.

Generelt

DPA hilser de nye producentansvarsområder og effektivering af harmoniseringsprincippet for alle producentansvarsområderne velkommen. Det fremgår af lovforslaget, at strukturen for de nye producentansvarsområder i vid udstrækning følger de etablerede producentansvar for elektriske produkter, batterier og biler.

DPA har siden 2006 varetaget administrationen af producentansvaret for de eksisterende producentansvar, herunder registerfunktionen, som et non-profit clearing-house¹. Der er derfor udviklet en lang række systemer og processer, som kontinuerligt og erfaringsbaseret understøtter gældende registrerings-, indberetnings- og dokumentationskrav under producentansvaret.

¹ Clearing-house er betegnelsen for et neutralt og centralt organ, som beregner og fordeler indsamlingsforpligtelserne mellem producenter/de kollektive ordninger og efterfølgende sikrer, at de enkelte aktører har varetaget deres indsamlingsforpligtelser. Ligeledes koordinerer det centrale organ en del af kommunikationen mellem producenter/kollektive ordninger og kommunerne, som varetager hovedparten af indsamlingen af det udtjente elektriske udstyr og bærbare batterier i de nuværende producentansvar.

I høringsudkastet ses, at der skabes hjemmel til implementering af visse dele Affaldsdirektivets kap. 8: Minimumskrav til eksisterende producentordninger, hvilket ligeledes betyder at de eksisterende og fremtidige producentansvarsområder i vid udstrækning vil virke efter samme principper med øgede krav til datakvalitet, gennemsigtighed og målopfyldelse.

PRODUCENTREGISTER

Det fremgår ikke præcist af lovforslaget, om det er tanken at henlægge administrationen af de nye producentansvarsområder til DPA.

DPA vil deraf her benytte lejligheden til at tilkendegive, at DPA gerne varetager funktioner for nye producentansvarsområder, hvor der, som i dette tilfælde, findes et naturligt sammenfald i regelsættene². Såfremt opgaver henlægges til DPA, vil der kunne høstes en lang række stordriftsfordele for både erhvervsvirksomhederne og for myndighederne. Disse stordriftsfordele vil betyde reducerede omkostninger for producenterne og en administrativ fordel for myndighederne. Der er allerede opbygget systemer, processer og kompetencer i DPA, som med fordel kan benyttes i forbindelse med nye og udvidede producentansvarsområder. De indberetningspligtige virksomheder, hvoraf en overvejende andel vil være omfattet af alle eller flere produktområder, kan opnå mulighed for kun indberette ét sted og såfremt lovgivningen tilpasses dette gerne i den samme periode. Tilsvarende gælder for tilsynsmyndighedernes indhentning af afrapporteringsdata til Eurostat m.v. og kommunernes data på producentansvarsfraktioner, som DPA i dag behandler og stiller til rådighed for myndighederne.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

BAGATELGRÆNSER TIL AT UNDTAGES FRA PRODUCENTANSVAR

I forbindelse med det nye producentansvar for plast-fiskeredskaber (§9 h, stk. 2) og drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast (§9 s, stk. 2) og balloner, vådservietter og filtre til tobaksvare af engangsplast (§ 9 t, stk. 2) er der for første gang indført en mængdebaseret grænse for at undtage virksomheder for hele eller dele af producentansvaret. DPA anbefaler, at sådanne bagatelgrænser aldrig kan undtage virksomhederne for registrerings- og indberetningspligten, da godkendelse af virksomhederne og

² Den producentregisteransvarlige organisation kan pålægges opgaver som bl.a. omfatter registrering af producenter, importører og bemyndigede repræsentanter, registrering af markedsførte og indsamlede mængder, administration af sikkerhedsstillelse og tildelingsordning, udarbejdelse af statistikker, information til borgere og behandlingsvirksomheder m.v.

monitorering af materialestrømmene er forudsætning for hele producentansvaret. Indberetningen bør tværtimod udgøre virksomhedens dokumentation for evt. at falde under bagatelgrænsen. Undtagelser /fritagelser kan i stedet omfatte pligter til oprydning-, tildeling/indsamling og miljøbehandling og/eller deltagelse i kollektive indsamlingsystemer eller blot økonomisk fritagelse. Det kan i den forbindelse nævnes, at det for de eksisterende producentansvarsområder er sådan, at små virksomheder alene betaler et minimumsgebyr på DKK 250 per år for at være registreret i producentansvarsregistret og for at indberette én gang per år. Den økonomiske belastning er således ubetydelig. Under alle omstændigheder vigtigt, at fritagelses-kriterierne bliver baseret på objektive og konstaterbare data, som kan efterprøves ved kontrol, for at sikre at kun de tilsigtede virksomheder falder under fritagelseskriterier.

OFFENTLIGGØRELSE AF MÅLOPFYLDELSE

En af de nye forpligtelser jf. rammeværkets (Affaldsdirektivets) minimumskrav til producentansvarsordninger er kravet om at offentliggøre den enkelte producent eller importørs målopfyldelse. Fra DPA's side kan det oplyses, at der allerede i det nuværende producentansvarsregister er opbygget en datastruktur, hvor den enkelte virksomhed ved dannelse af en såkaldt Årsrapport, får beregnet deres genanvendelses- og nyttiggørelsesprocenter, uanset om data er indberettet individuelt af den enkelte producent eller af den kollektive ordning. Procentsatserne er sammenstillet med de gældende miljømål. Denne struktur kan også anvendes for de nye producentansvarsområder.

Uanset hvordan offentliggørelsesbestemmelsen endeligt bliver udformet i de tilhørende bekendtgørelser er der, for de eksisterende områder, etableret en beregningsfunktion i producentregistret, som forholdsvis enkelt gør det muligt for producenten at offentliggøre de nødvendige data. Det vil betyde, at brugerne af de pågældende oplysninger kan tage udgangspunkt i data, som offentliggøres via en uafhængig central instans og som offentliggøres i et fælles format for alle kollektive ordninger og producenter.

SPECIFIKT VEDRØRENDE NYE KRAV TIL BILIMPORTØRERNE JF. § 9 R, STK. 4 – 6.

Kravene til bilimportørers indberetningsforpligtelser om både importerede og markedsførte biler, samt antallet af de tilbagetagende og behandlede biler kan forholdsvis enkelt tilvejebringes ved at samlede de data, der allerede tilgår DPA via den nuværende producentansvarslovgivning. Hertil de data som DPA indsamler via det nye digitale system til registrering af skrotning af biler (DUS), samt de data der tilgår DPA via det system som autoophuggerne anvender til indberetning af miljøbehandling af de biler der skrottes.

BEMYNDIGET REPRÆSENTANT

Det fremgår af lovforslaget § 9 Y, at der i forbindelse med de nye producentansvar skal være mulighed for at udnævne en bemyndiget repræsentant (BR) ved distancesalg fra det øvrige Europa ind på det danske

marked. Den bemyndigede repræsentant træder i producentens sted lokalt i Danmark, og sikrer at producentansvaret overholdes og iagttages på korrekt vis.

DPA-System har etableret en funktionalitet i det nuværende producentansvarsregister, som understøtter registrering og implementering af bemyndigede repræsentanter. Det skal specifikt nævnes, at denne funktionalitet kun er åbne for producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, da hjemlen indtil videre kun er indført i elektronikaffaldsbekendtgørelsen³. For ikke at svække selve ansvarsbegrebet for producenten i producentansvaret, anbefales det i kommende bestemmelser at præcisere, at en BR alene anvendes for europæiske virksomheder som sælger direkte til slutbrugere i Danmark. En bemyndiget repræsentant skal således ikke anvendes, hvis der i Danmark findes én eller flere importører.

ANSVARSOVERDRAGELSE AF INDSAMLINGS-FORPLIGTELSE

Det skal ligeledes være muligt for en virksomhed, der har producentansvar for produkter til erhvervsmæssig brug at kunne overdrage forpligtelsen til indsamling og miljøbehandling af de udtjente produkter til slutbrugervirksomheden for produkterne. DPA understøtter også dette krav i det nuværende register.

SÅKALDT REEKSPORT

Endelig har DPA i det nuværende producentansvarsregister udviklet en indberetningsproces og en datastruktur, der understøtter producenternes registrering og dokumentation af en mængde af produkter, der efter salg i Danmark og af et senere salgsled, eksporteres ud af Danmark og derfor ikke skal indsamles og miljøbehandles i Danmark, sådan som det også ønskes i forbindelse med de nye producentansvar.

TILDELINGSORDNING JF. § 9 H, STK. 8 & § 9 S, STK. 8

Siden 2006 har DPA med bidrag fra de kollektive ordninger på områderne for elektrisk udstyr og bærbare batterier opbygget en tildelingsmodel, som har høstet anerkendelse også uden for Danmarks grænser. DPA ser at grundprincipperne i denne model med fordel kan anvendes på de nye producentansvarsområder. Som en nødvendig del af tildelingssystemet har DPA oprettet et register over kommunale og regionale indsamlingssteder for elektrisk udstyr og batterier i hele Danmark, idet dette er en forudsætning for at etablere en geografisk tildeling. DPA henleder opmærksomheden på, at det også vil være nødvendigt/hensigtsmæssigt at skabe et hjemmelsgrundlag for at kommuner og andre indsamlere inden for de nye producentansvarsområder kan/skal registrere indsamlingssteder og modtagepladser i et centralt register. Det nuværende producentansvarsregister er allerede udviklet og anvendt til at modtage sådanne data.

³ Bekendtgørelse nr. 148 af 8. februar 2018

OPKRÆVNING AF BETALING FOR OPRYDNINGSAANSVAR

For de producentansvar, hvor der ikke tildeles en direkte indsamlingsforpligtelse, men hvor der i stedet indføres et krav om betaling for oprydning (balloner, cigaretfiltere og vådservietter), kan DPA tilbyde at stå for opkrævningen hos producenterne og videredistribuerer de opkrævede midler til de instanser, der varetager oprydningen. Det kan være kommuner (der findes allerede et registermodul for alle kommuner og/deres affaldsselskaber i producentansvarsregistret) eller andre operatører. Det vil være enkelt for DPA at beregne og opkræve disse omkostninger, hvis det forudsættes at DPA administrerer producentansvarsregistret og derved har de nødvendige data til rådighed. For producenter der ikke har en indsamlingsforpligtelse, er der ikke behov for en tildelingsordning og ej heller ses der et behov for at oprette kollektive ordninger, hvorfor den administrative byrde og omkostning for producenterne kan begrænses til én omkostning for registrering til producentansvarsregistret.

Afsluttende bemærkninger

Erfaringsmæssigt og afslutningsvis anbefaler DPA, at ministeriet indtænker informationskampagner og finansieringsgrundlag til planlægning, opstart og op- (ud-)bygning af systemer m.m. Der er behov for at etablere en hjemmel for tilvejebringelse af en mellemfinansiering af informationskampagner og til opbygning af de nødvendige systemer og funktioner hos den private organisation. Midlerne kan efterfølgende indhentes via gebyrer eller lignende, i den form det udmøntes i efterfølgende bekendtgørelser.

Med ovenstående bemærkninger håber DPA at kunne bidrage til denne høringsproces. DPA hører gerne såfremt vi kan bidrage med supplerende oplysninger i forhold til det videre arbejde med lovudkastet.

Med venlig hilsen

Dansk Producentansvar

DPA-System

Til: Miljø- og Fødevareministeriet (mfvm@mfvm.dk)
Cc: Pia Saxild (PS@fbr.dk), Forbrugerrådet, Claus Jørgensen (cj@fbr.dk), Forbrugerrådet, hovedadresse (hoeringer@fbr.dk), Maria Bøje Petersen (mabpe@mfvm.dk)
Fra: Forbrugerrådet, Claus Jørgensen (cj@fbr.dk)
Titel: VS: Høring om udkast til lovforslag om ændring af miljøbeskyttelsesloven (implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar), journalnummer 2020-15628
Sendt: 17-11-2020 14:41:24

Kære Marie Bøje Pedersen,

Vedr. journalnummer 2020-15628.

Forbrugerrådet Tænk bakker op om udvidet producentansvar og oprydningsansvar. Vi har ikke yderligere kommentarer.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsø Claus Jørgensen
Vicedirektør Projektchef

T +45 7741 7722 / M +45 2222 7455 / kemi.taenk.dk

Forbrugerrådet
Tænk **Kemi**

Få nyheder om kemi i forbrugerprodukter:
taenk.dk/nyhedsbrev/kemi
facebook.com/forbrugerraaDETtaenkKemi
[Twitter.com/taenkkemi](https://twitter.com/taenkkemi)

Fra: Maria Bøje Petersen [<mailto:mabpe@mfvm.dk>]

Sendt: 23. september 2020 14:18

Emne: Høring om udkast til lovforslag om ændring af miljøbeskyttelsesloven (implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar), journalnummer 2020-15628

Kære høringspart

Se udkast til forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar) i følgende link: <https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/64346>.

Miljø- og Fødevareministeriet skal venligst anmode om at modtage eventuelle **hørings svar senest den 18. november 2020 kl. 12.00**. Hørings svar bedes sendt til mfvm@mfvm.dk med kopi til mabpe@mfvm.dk og med angivelse af journalnummer 2020-15628.

Der afholdes **webinar den 5. oktober 2020 kl. 09.30-12.00**. Webinaret afholdes i samarbejde med DAKOFA og er åbent for alle og gratis at deltage i. Yderligere information om webinar, herunder dagsorden og tilmelding, kan findes her: <https://dakofa.dk/element/udvidet-producentansvar-og-engangsplastik/>.

Venlig hilsen

Maria Bøje Petersen

AC-Fuldmægtig | Ressourcer og Forsyning
+45 22 57 43 49 | +45 22 57 43 49 | mabpe@mfvm.dk

Miljø- og Fødevareministeriet

Departementet | Slotsholmsgade 12 | 1216 København K | Tlf. +45 38 14 21 42 | mfvm@mfvm.dk | www.mfvm.dk
[Facebook](#) | [Twitter](#) | [Instagram](#) | [LinkedIn](#)

Miljø- og Fødevareministeriet
mfvm@mfvm.dk
Kopi: mabpe@mfvm.dk

Ministeriets journal 2020-15628

København, den 18. november 2020

Høring om implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar

Miljø- og Fødevareministeriet har den 23. september udsendt ovennævnte forslag i høring.

De Samvirkende Købmænd har indgående erfaring med udvidet producentansvar fra Dansk Retursystem A/S, hvor DSK var blandt stifterne og siden har været aktive i bl.a. selskabets bestyrelse. Der er indhentet værdifuld viden gennem mange år, der forhåbentlig kan bidrage til en smidig implementering af producentansvar de kommende år.

En af de mest værdifulde erfaringer er at samarbejde i hele værdikæden er af afgørende betydning. For dagligvarehandelens vedkommende er et tillidsfuldt samarbejde med vores leverandører af stor værdi for alle parter.

På den baggrund anbefaler vi først og fremmest, at Miljø- og Fødevareministeriet fremadrettet vil inddrage hele den nedsatte følgegruppe aktivt og ofte de kommende år.

Lovforslaget er i sig selv først og fremmest en række bemyndigelsesbestemmelser, der først senere udmøntes i bekendtgørelser. Udkastet er så omfangsrigt så det kan være svært at bevare overblikket; også fordi der er forskellige datoer for ikrafttræden.

De overordnede betragtninger bliver helt sikkert adresseret af bl.a. DI, Landbrug & Fødevarer og Dansk Erhverv mv.

DSK vil derfor "nøjes" med at stille nogle konkrete spørgsmål, der forhåbentlig kan inspirere til den videre proces – også selvom de ikke henviser til en specifik bestemmelse i det foreliggende lovforslag:

1. Producenterne kommer til at betale et meget stort beløb for oprydning efter egne varer. Hvad sker der sideløbende med de midler som myndighederne (især kommunerne) bruger på opgaven i dag? Bliver de i myndighedernes pengekasse, kommer de retur til borgere og erhvervslivet (og hvis ja hvordan) eller hvad sker der med dem. Det mest naturlige vil være, at affaldsgebyrerne sænkes 1:1 med de gebyrer, der skal betales af producenterne. Da der som bekendt er tale om netop gebyrer, må "overskydende" penge skulle retur i form af lavere bidragssatser.

2. Free-riders kan både opstå som følge af erhvervsmæssigt salg - producenter udefra, der "glemmer" at tilmelde sig" – men også som følge af private grænsehandel.

Risikoen for free-riders bliver ikke mindre, når det fremgår i udkastet at:

"det (vil) være producenters og importørers eget ansvar at vurdere, hvorvidt de efter definitionen er producent eller importør af de omfattede engangsplastprodukter eller fiskeredskaber, og hvorvidt der er foretaget korrekt registrering i producentregistret heraf".

Helt banalt vil nogle betale for meget, hvis andre betaler for lidt. Det er grundlæggende ikke fair.

Et helt konkret eksempel for at understrege det potentielle omfang af free-riders: På cigaretområdet forventer Skatteministeriet, at ca. 25% af forbruget i 2022 vil komme fra grænsehandel. Det vil være urimeligt, hvis danske virksomheder - og dermed danske forbrugere via forbrugerpriserne - skal dække omkostningerne for de varer, der er handlet uden om dansk moms, danske afgifter, danske arbejdspladser osv.

Free-riders er et problem i hele Europa, og DSK anerkender at Miljø- og Fødevareministeriet har været opmærksom på udfordringen i hele den periode, hvor direktivet har været drøftet. Vi er også vidende om, at der forventes en udmelding fra EU.

Det er blot ikke rimeligt, hvis danske forbrugerpriser øges som direkte konsekvens af free-riders, der ikke bidrager proportionelt med at dække omkostningerne til oprydning.

3. Endelig skal DSK opfordre til, at der arbejdes grundigt med, hvordan det sikres at producenterne kun skal dække omkostninger svarende til de mest effektive "opryddere" (kommuner mv.). Hos Dansk Retursystem A/S arbejdes der generelt med en model, hvor omkostninger dækkes for et beløb svarende til de 33% mest effektive virksomheder. På den måde er der et fortløbende incitament, der skal sikre fokus på øget produktivitet og styr på omkostningerne.

DSK ser frem til et fortsat godt samarbejde i den fremadrettede proces.

Med venlig hilsen

Claus Bøgelund Nielsen
Vicedirektør

Sendt pr. mail mfvm@mfvm.dk

Miljø- og fødevarerministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Abena Holding A/S
Egelund 35
DK-6200 Aabenraa
Phone: +45 74 31 18 18
Fax: +45 74 31 17 44

Aabenraa, den 18-11-2020
Journalnr.: 12055

J.nr. 2020-15628 - Engangsservice og producentansvar

Hørings svar den 18. november 2020

Afgiften af engangsservice er ved [L 2000 1292](#) overført fra lov om visse miljøafgifter til [emballageafgiftsloven](#).

Afgiftspligten omfatter engangsservice uanset fremstillingsmateriale, dvs. knive, gafler, skeer, tallerkener og krus mv. af plast og pap mv., der benyttes, når man spiser og drikker, og som sædvanligvis er bestemt til bortkastning efter brug, uanset at det måske kan anvendes flere gange.

Formålet med afgiften er at begrænse anvendelsen af engangsservice og dermed minimere affaldsmængderne. Også engangsservice til erhvervsmæssigt brug er omfattet af afgiften. Al engangsservice er således omfattet af afgiften.

Samtidig er afgiftssatsen blevet forhøjet, og afgiften er gjort vægtbaseret i stedet for værdibaseret. Omfanget af afgiftspligten er blevet fastlagt på grundlag af navnlig det nu nedlagte Momsnævns afgørelser (mere information findes på [Den juridiske vejledning 2019-2 E.A.7.1.](#)).

Emballageafgiften er ændret ved [L 2019 1587](#). Emballageafgiften for engangsservice er blevet tredoblet, som følge af finanslovsaftalen for 2020 af 2. december 2019. Afgiftsgrundlaget er ikke blevet ændret. Dermed er der ikke blevet ændret på, hvilket engangsservice, som er afgiftspligtigt i henhold til stk. 1.

Engangsplastdirektivet tager alene højde for, hvorvidt de aktuelle produkter er engangsartikler eller flergangsartikler, men ikke hvorvidt disse er nedbrydelige eller ikke. Beregningen er baseret på vægt og ikke værdi.

Abena skal i den forbindelse anmode Miljø- og fødevarerministeriet om deres stillingtagen til baggrunden for en vægtbaseret afgift i stedet for en værdibaseret afgift, idet nedbrydelige engangsservice indimellem vejer mere, men belaster ikke miljøet så hårdt.

Emballageafgiftsloven kunne ved fastlæggelsen af engangsservice skelne imellem engangsartikler, der er nedbrydelige og de der ikke er og dermed på en værdibaseret afgift i stedet for en vægtbaseret afgift.

Abena vil opfordre til, at der skelnes mellem engangsartikler, der er nedbrydelige og de der ikke er.

Eksempler på sådanne engangsartikler kunne være tallerkener og bestik lavet af bambus, majs, træ etc.

Lov om afgift af visse emballager, poser og engangsservice er nu ændret (emballageafgiftsloven).

I § 2 c, stk. 2, er ændret fra »19,20 kr.« til: »57,60 kr.«

Forslag til værdibaseret afgift:

I § 2 c, stk. 2, bør ændres til »19,20 kr. for nedbrydelig engangsservice« og »57,60 kr. for ikke nedbrydelig engangsservice.«

Bemærk venligst, at vægten på træbestik er mindre end den normalt er på plastikbestik. Til gengæld er vægten på Bagasse-/Sukkerrørs-produkter markant højere end tilsvarende - både plastik og pap-produkter.

Der vedhæftes produktdatablade.

---o0o---

Abena imødeser Miljø- og fødevarerministeriets tilbagemelding og vurdering efter høringsvar den 18. november 2020.

Med venlig hilsen
ABENA HOLDING A/S

Kirstine Marie Krag Andreasen
Advokat - Head of Legal Services

Miljø- og Fødevareministeriet
Departementet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

18. november 2020

Høringssvar: implementering af engangsplastdirektivet, journalnummer: 2020-15628

Dansk Retursystem takker for invitationen til at give høringssvar i forbindelse med implementering af engangsplastdirektivet i dansk lovgivning.

Dansk Retursystem driver det danske pant- og retursystem og har eneretten til at indsamle og genanvende drikkevareemballager i engangsplast, som er markedsført i Danmark og omfattet af pantbekendtgørelsen. En række af direktivets krav gælder for drikkevareemballager, uden at der sondres mellem emballager, som er omfattet af allerede eksisterende ordninger om udvidet producentansvar, herunder nationale pant- og retursystemer.

Det danske pant- og retursystem opfylder allerede nu direktivets krav til indsamling, idet returprocenten har ligget stabilt højt omkring 90 procent de seneste ti år. I 2019 nåede returprocenten op på 94 procent for alle markedsførte og pantbelagte plastemballager. Det betød, at rekordmange emballager blev genanvendt og overvejende blev til nye drikkevareflasker, dvs. genanvendt i closed loop. Hertil kommer, at 9 ud af 10 returnerede pantflasker fortsat er med skruelåg, hvorfor disse låg naturligvis også bliver genanvendt. Dansk Retursystem har således en velfungerende og dokumenteret metode for indsamling af markedsførte plastemballager, herunder opgørelse af returprocent og dokumentation for genanvendelse, og disse metoder bør sikres anerkendt i forbindelse med implementeringen.

Dansk Retursystem samarbejder løbende med industrien og detailhandlen om at styrke genanvendelsen i closed loop og øge returprocenten. Det er derfor vigtigt, at implementeringen af engangsplastdirektivet anerkender industriens og detailhandlens mangeårige miljøindsats og ansvarlighed gennem det danske pant- og retursystem. Det gælder særligt i forhold til udvikling af en samlet opgørelse for markedsførte og indsamlede plastprodukter, så det sikres, at de plastemballager, der allerede performer cirkulær økonomisk får en håndtering, der ikke rummer nye økonomiske eller administrative byrder eller produktkrav, der modvirker cirkulær økonomi som fx fæstningskrav til låg.

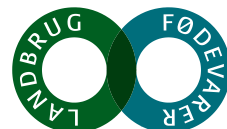
Dansk Retursystem deltager i Miljø- og Fødevareministeriets Forum for emballageplastik og ønsker på samme måde at blive inddraget i andre fora, når emner med betydning for drikkevareemballager behandles.

Med venlig hilsen

Heidi Schütt Larsen
Direktør for Cirkulær økonomi

& Hanne Svenningsen
Miljøchef

Dato 18. november 2020
Side 1 af 2

Miljø- og Fødevareministeriet
Departementet
Ressourcer og Forsyning
Mail: mfvm@mfvm.dk
CC: madpe@mfvm.dk

Landbrug & Fødevarer

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V
T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk
CVR DK 25 52 95 29

Landbrug & Fødevarers bemærkninger til udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse – implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar, jr. nr. 2020-15628.

Energistyrelsen har den 9. oktober 2020 udsendt udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse – implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar med høringsfrist den 18. november 2020 kl. 12:00.

Fødevareemballage udgør over halvdelen af de samlede emballagemængder i husholdningerne i Danmark. Landbrug & Fødevarer er derfor også dybt involveret i arbejdet med etablering af en kollektiv ordning sammen med øvrige erhvervsorganisationer, som skal sikre, at producenterne kan leve op til deres ansvar for det overordnede producentansvar for emballage på en enkel måde.

Det er Landbrug & Fødevarers opfattelse, at de store ændringer, som i dag sker med de udvidede producentansvar, kan bidrage til virksomhedernes arbejde med cirkulære forretningsmodeller. Der er ingen tvivl om, at der er enorme potentialer for genanvendelse af emballageaffaldet, som frem til i dag kun er indsamlet sporadisk og i vidt forskellige fraktioner, som vanskeliggør en effektiv genanvendelse.

Formålet med dette lovforslag er blandt andet at implementere supplerende krav til producentansvaret for emballage vedrørende producenternes afholdelse af omkostninger ved oprydning af henkastet affald forårsaget af fødevarebeholdere, som er beregnet til umiddelbar fortæring eller som takeaway (lovforslagets punkt 3.2).

Organisering

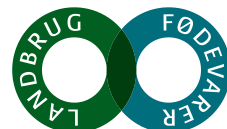
De påtænkte regler overlapper i meget væsentligt omfang med reglerne for det udvidede producentansvar for emballage. Landbrug & Fødevarer er derfor også umiddelbart enig i, at implementeringen af den resterende del af producentansvaret fra engangsplastdirektivet som udgangspunkt bør implementeres indenfor den nuværende ramme for det udvidede producentansvar for emballage. Det bør i sidste ende sikre, at producenterne ikke skal forholde sig til flere forskellige ordninger/hjemmesider. Det er imidlertid under klar forudsætning af, at omkostningerne ved de forskellige ordninger holdes fuldt ud adskilt.

Omkostningseffektivitet og gennemsigtighed

Det er helt afgørende, at de kommende regler kan sikre en klar gennemsigtighed og omkostningseffektivitet. Det er i den forbindelse helt væsentligt, at producenter udelukkende finansierer et eventuelt oprydningsansvar, hvis producentens produkter reelt også er at finde som

Landbrug & Fødevarer repræsenterer landbruget og fødevarerhvervet i Danmark. Organisationen er resultatet af en fusion mellem Landbrugsrådet, Danske Slagterier, Dansk Svineproduktion, Dansk Landbrug med Dansk Landbrugs Medier og Dansk Landbrugsrådgivning, samt væsentlige dele af Mejeriforeningens aktiviteter.

Landbrug & Fødevarer repræsenterer Danmarks største kompetenceklynge med 150.000 beskæftigede og en samlet eksport på mere end 100 mia. kr. årligt.

henkastet affald. Samtidig bør det på en gennemsigtig måde opgøres, hvor store disse mængder måtte være, således at producenterne kun betaler den reelle omkostning.

Såfremt der er spørgsmål eller problemstillinger, der ønskes uddybet, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Henrik Borg Kristensen
Chefkonsulent

D 33 39 46 56
M 30 70 31 19
E hbk@if.dk

Til: Miljø- og Fødevareministeriet (mfvm@mfvm.dk)
Cc: Maria Bøje Petersen (mabpe@mfvm.dk)
Fra: kl@bryggeriforeningen.dk (kl@bryggeriforeningen.dk)
Titel: Journalnummer 2020-15628
Sendt: 18-11-2020 10:47:45

Til: Miljø- og Fødevareministeriet
Departementet
Ressourcer og Forsyning
C.c. Maria Bøje Petersen (mabpe@mfvm.dk)

Deres J.nr.: 2020-15628

Vedr.: Høring om udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse – implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar

Tak for det fremsendte høringsudkast med mulighed for at fremsende eventuelle bemærkninger.

Bryggeriforeningens bemærkninger til udkastet kan sammenfattes således:

- Det er positivt, at Ministeriet lægger op til en direktivnær implementering af det udvidede producentansvar.
- Bryggeriforeningen deler Ministeriets vurdering af, at det vil være uhensigtsmæssigt at oprette en ny, særskilt ordning for de engangsplastprodukter, som er emballage, og for disse emballager i stedet foreslår at supplere reglerne i de eksisterende med regler om oprydningens ansvar for dem.
- Det anbefales, at drikkevarebeholdere og drikkebægre af plast, der ikke er emballage, kan indgå i de relevante kommende producentansvarsorganisationer for emballage, hvis den relevante producentansvarsorganisation i forvejen indsamler tilsvarende emballage, fremfor at skulle etablere selvstændige producentansvarsorganisationer eller private indsamlingsordninger udelukkende for disse, da mængden trods alt må være begrænset.
- Det er meget vigtigt, at finansieringsmodellen for finansielt oprydningens ansvar indeholder et klart incitament til at øge effektiviteten i renhold, og at baseline ikke lægger et urealistisk højt renholdningsniveau. Ellers er der betydelig risiko for ineffektivitet og en helt ukontrolleret stigning i omkostninger, uden at mængden af henkastet affald falder tilsvarende. Uden et effektivitetskrav vil der være betydelig risiko for overkompensation. Finansieringsmodellen må omfattes af samme eller tilsvarende krav som andre statslige gebyrordninger, hvor der i 2020 er fastsat et prisstigningsloft på -0,6 pct., svarende til en pris- og lønindeksregulering med +1,4 pct, og fratrukket en produktivitetfaktor på 2,0 pct.
- Der skal være en direkte sammenhæng mellem dem, der har omkostningen til oprydning af henkastet affald (kommuner og 2 relevante styrelser) og dem, der pålægges at finansiere den (producenterne). Det er i bund og grund alene en "regneøvelse", hvor omkostningen opgøres, kvalitetssikres og fordeles. Derfor skal interessentkredsen i det foreslåede Samarbejdsforum begrænses til dem, der berøres direkte, dvs. dem, der har den direkte omkostning (repræsentanter for Kommuner) og dem, der skal finansiere omkostningen (producenter eller på deres vegne de relevante producentansvarsorganisationer).
- Bryggeriforeningen anbefaler, at Dansk Retursystem A/S udpeges som medlem af Samarbejdsforum som repræsentant for producenter af plastflasker med pant og dermed – i første omgang - dække deres finansielle oprydningens ansvar. Dels har tapperier og importører af drikkevarer i plastflasker med pant allerede betalt indsamlingsgebyr til Dansk Retursystem A/S for alle plastflasker med pant som de markedsførere, - også de ganske få plastflasker, der helt undtagelsesvist måtte findes som henkastet affald. Dels kan Dansk Retursystem A/S med sin nuværende rapporterings- og gebyrmodel fordele sin andel af omkostningen ud på hver enkel emballage og dermed til den enkelte producent (udbyder) og importør. Dels gennemfører Dansk Retursystem A/S allerede informations- og oplysningskampagner for at øge returprocenten for pantemballager og reducerer dermed mængden af henkastet affald.
- Den årlige opgørelse af omkostningen, og den tilhørende finansieringsmodel, skal opdeles mere end foreslået NIRAS, jf. Miljøprojekt nr. 2148 om "udvidet producentansvar og oprydningens ansvar - Analyse af renhold og mulig model for omkostningsfordeling". Der er således behov for en yderligere opdeling af de plastprodukter, der pålægges det finansielle oprydningens ansvar, så hver emballage betaler sine egne omkostninger, ellers er der risiko for krydssubsidiering. Mere konkret skal produktgruppen "drikkevarebeholdere" opdeles i de relevante emballagetyper, så fx plastflasker med pant ikke subsidierer fx kartoner og omvendt. Det fremgår således af nævnte NIRAS rapport, at "drikkevarebeholdere" (som er en samlet gruppe for både plastflasker og kartoner) skønnes at udgøre ca. 0,5% af det plast, der findes i affaldet efter antal, men det fremgår også af rapporten, at "Pantbelagte drikkevarebeholdere forefindes sjældent i affaldet". Der er med andre ord behov for yderligere opdeling af produktgruppen og behov for transparens, så plastflasker med pant alene dækker sin andel af omkostningen, der kan henføres til dem. Pantssystemet indsamler i dag 94% af alle plastflasker med pant.

- Det skal afslutningsvist anbefales at offentliggøre en konsolideret og sammenskrevet udgave af miljøbeskyttelsesloven, så snart Folketinget har vedtaget lovforslaget/udkastet, da både denne lov (udkastet) og lov nr. 807 af 9. juni d.å. ændrer den seneste lovbekendtgørelse nr. 1218 af miljøbeskyttelsesloven.

Med venlig hilsen

Knud Løftlund

Afdelingschef

BRYGGERIFORENINGEN

Danish Brewers' Association

Faxehus, Gamle Carlsberg Vej 16

1799 København V, Denmark

Tel. (+45) 7216 2426

Mobil tel. (+45) 2339 5325

kl@bryggeriforeningen.dk

www.bryggeriforeningen.dk

18. november 2020

Strandboulevarden 49
2100 København Ø

Tlf +45 35 25 75 00

Miljø- og Fødevareministeriet
mfvm@mfvm.dk
cc: mabpe@mfvm.dk

www.cancer.dk

UNDER PROTEKTION AF
HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN

Høringssvar om udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse – implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar j. nr. 2020-15628

Kræftens Bekæmpelse har følgende overordnede kommentarer til lovudkastet vedrørende direktivet om engangsplast; herunder cigaretskod.

Tobak er årsag til lungekræft og mindst 15 andre kræftformer og medfører årligt ca. 13.000 dødsfald i Danmark. Men tobak er ikke kun skadeligt for rygeren, det er også skadeligt for miljøet i hele produktets livscyklus. Hvert år bliver der smidt store mængder cigaretskodder i naturen. Cigaretskod afgiver kræftfremkaldende tungmetaller som bly og cadmium samt tjærestoffer (PAH), og filtrene består af engangsplast, som nedbrydes til mikroplast.

Derfor mener Kræftens Bekæmpelse, at det er et skridt i den rigtige retning, at det ifølge direktivet fremover skal stå på cigaretpakkerne, at filtrene består af engangsplast, der er skadeligt, når det havner i naturen. Det er også positivt, at man vil indføre et udvidet producentansvar, så det er industrien, som skal betale for oprydning og indsamling af cigaretskod.

Vi opfordrer dog til, at man i arbejdet med implementeringen af direktivet er opmærksom på at overholde WHO's rammekonvention om tobakskontrol, som Danmark har ratificeret. Konventionens artikel 5.3 indebærer, at tobaksindustrien kun må inddrages, når det er strengt nødvendigt. Der bør ikke indgås partnerskaber med industrien, og al dialog med industrien bør foregå gennemsigtigt.

Det bør i henhold til WHO's rammekonvention heller ikke være tilladt for tobaksindustrien at benytte implementeringen af direktivet til indirekte eller direkte at promovere deres produkter eller virksomhed som socialt eller miljømæssigt ansvarlige. Derfor bør det ikke være industrien selv, som oplyser om indsamlingsordninger og om bekæmpelse af henkastet affald, men offentlige myndigheder eller evt. en uafhængig tredjepart.

Kræftens Bekæmpelse anbefaler, at man også inddrager andre perspektiver i arbejdet for at mindske mængden af henkastede cigaretskod. Det kan f.eks. være i form af flere røgfri udenørsområder og højere afgifter på tobak. Man kan også undersøge muligheden for at udfase cigaretfiltere, da de ikke mindsker sygdomsrisikoen og kan gøre det lettere for børn og unge at begynde at ryge.

Med venlig hilsen

Mette Lolk Hanak
Forebyggelseschef

Miljøbevægelsen NOAH
Friends of the Earth Denmark
Nørrebrogade 39, 1
DK-2200 København N
Tlf. 35 36 12 12
noah@noah.dk
www.noah.dk

18.11.2020

Høringssvar fra NOAH vedrørende: Implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar

Det er godt, at der sættes ind over for den omfattende plastforurening, og at der stilles krav til plastindustrien, om at de også skal tage et ansvar for den spredning af plast til omgivelserne, som sker, når plasten ikke er blevet udsorteret eller når plast henkastes i omgivelserne. Overordnet mener vi, at det må betragtes som et absolut minimum at stille industriens til ansvar for tilbagetagning samt for oprydningsomkostninger, men at dette ikke er tilstrækkeligt.

Det udvidede producentansvar for emballage skal få producenter til at fremstille emballage, der er velegnet til sortering og genanvendelse samt minimere emballage. Det er fine hensigter, som vi endnu ikke kan resultater af, selv om virksomhederne jo godt kunne udvise det samfundssind, at de begynder at indrette sig efter hensigterne, også før loven træder i værk.

Borgere bliver fortsat ladt i stikken, selv om de gerne vil bidrage til at nedbringe brugen af plast og til at den plast, de får gennem emballage, kan gå til genanvendelse. Dagligt står vi med emballage, der ikke kan sorteres pga. producenternes sammenblanding af materialer og/eller mangelfuld mærkning. Og alt for ofte står vi også med noget, der er overemballeret.

For at vi som borgere kan tage vores del af ansvaret med sortering er det også af betydning, at der er let tilgængelig information om, hvor i dette tilfælde den sorterede plast havner og hvad den anvendes til.

NOAH mener, at affaldsforebyggelse altid bør have forrang for indsamling og genanvendelse, og i den forbindelse mener vi der mangler tiltag, der kan mindske især engangsforbruget af plast. Derfor bør al engangsbrug pålægges afgifter, der er store nok til, at det minimerer forbruget.

Med primært udgangspunkt i de fire områder, der beskrives i høringsbrevet vil vi bemærke følgende:

Ad 1 Producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast.

Fiskerierhvervet har hidtil ikke taget det fulde ansvar for at indsamle deres grej på sig, og det vil derfor naturligvis være helt utilstrækkeligt blot at pålægge producenterne, at de skal tage grejet tilbage efter endt brug. Det hjælper jo ikke, hvis grejet stadig ligger og flyder derude.

Et krav om, at industrien tilbagetager udtjente net, må derfor betragtes som et absolut minimum. Herudover bør der pålægges en klækkelig pant, der skal være stor nok til, at fiskerne tager deres grej op af havet, fjordene og søerne efter endt brug.

Ad 2 Producentansvar og oprydningens ansvar for drikkevarebeholdere og drikkebægre, der ikke er emballage.

Her må altså være tale om drikkevarer-to-go.

Forslaget om at producenterne skal sikre tilbagetagning og særskilt håndtering af produkterne lyder fint nok, men det bliver svært at gennemføre i praksis, for eksempel når det gælder den beskrevne udsortering af produkterne, når de er kasseret i offentlige indsamlingssystemer. Og hvis plastindustrien skal gøres økonomisk ansvarlig for oprydning af henkastet plastaffald samt udsorteringen i de offentlige indsamlingssystemer, må det forudsætte, at der skal sættes et stort bureaukratisk dokumenterings- og udregningsarbejde i gang for at finde ud af, hvor meget plast, industrien skal tage ansvar for. Hvem skal betale for dette udredningsarbejde? – og kan vi ikke forudse, at plastindustrien vil slå sig i tøjret, hvis de synes den andel, de skal betale for, er for stor?

Det ville jo være langt bedre helt at undgå engangskopper og –glas. Vi mener desuden, der er behov for at inkludere beholdere til varme og kolde retter.

Det er en indlysende god ide at understøtte trend'en med at kunderne selv medbringer beholdere af for eksempel stål ved indkøb af kaffe-to-go.

Lovgivning og myndigheder kan understøtte dette ved at sætte en mærkbar afgift på alle engangsbeholdere, herunder både dem til varme og kolde drikke og beholdere til varme eller kolde retter to-go. Sideløbende bør myndighederne indgå i det nødvendige arbejde med at finde ud af procedurer og arbejdsgange, der kan opretholde den gode hygiejne, når kundernes medbragte beholdere skal bruges.

Det er vigtigt, at også engangsbeholdere af 'bioplast' mv. er inkluderet i den kommende lov, og det er der heldigvis i lovtæksten taget højde for. Vi nævner det alligevel specifikt, fordi vi kan frygte, at industrien, catering-erhvervet og restaurationsbranchen vil lobbye kraftigt for, at beholdere af biobaserede materialer skal undtages for den kommende lovgivning.

Ad 3 Oprydningens ansvar for balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer.

Det er fornuftigt (som foreslået) at pålægge producenterne det økonomiske ansvar for de omkostninger, samfundet har i forbindelse med oprydning af henkastet affald fra produkterne samt indsamling af affald fra produkterne, der, når de er kasseret, ender i offentlige indsamlingssystemer.

Det indebærer dog de samme praktiske vanskeligheder med udsortering og dokumentation, som beskrevet under punkt to.

Igen: affaldsforebyggelse er bedre, og der er ingen grund til at f.eks. vådservietter skal være så billige, at de omkostningsfrit kan bruges til alle mulige unødvendige ting. Der bør lægges afgift på dem.

Myndighederne bør gennem oplysningskampagner gå i brechen for, at engangsklude erstattes af produkter, der kan vaskes og bruges mange gange – og for at hverken de eller balloner eller cigaretfilter henkastes på gader og stræder eller i naturen. Det er godt at lovteksten også stiller krav til producenter om at de skal påtage sig en oplysningsopgave over for borgerne- Men det er måske for meget at forvente, at producenter ligefrem skal arbejde for at substituere eller spare de plastholdige produkter væk.

Her bør de aktuelt allestedsnærværende mundbind inkluderes – også selv om brugen er pålagt af myndighederne. Vi håber selvsagt, at dette specifikke produkt hurtigt bliver historie.

Ad 4 Oprydningsansvar for visse emballager af engangsplast.

Et finansielt oprydningsansvar i forhold til henkastet affald vil naturligvis være på sin plads.

Vi er klar over at dette kun er et supplement til det udvidede producentansvar, som vi endnu mangler at se effekten af. Men der er vist også behov for en oplysningskampagne i forhold til borgerne. Blandt andet fordi en af følgerne af den øgede internethandel er, at de kommunale papirkurve ofte fyldes med pakkeemballage bestående af pap og plast. Det giver overfyldte skraldespande og dermed indirekte øgede mængder af plastaffald mm., der er henkastet i nærheden af en skraldespand og derfor ender med at blæse rundt i gader og stræder.

Venlig hilsen

Bente Hessellund Andersen / bente@noah.dk / 2929 4527

Miljø- og Fødevareministeriet
Departementet
Slotholmsgade 12
1216 København K
Att: Maria Bøje Petersen

Høringssvaret sendes alene via mail.

Til Miljø- og Fødevareministeriet

Høring om udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse – implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar

Miljø- og Fødevareministeriet har den 23. september sendt ovennævnte lovforslag i høring.

Dansk Affaldsforenings bemærkninger gives med forbehold for senere politisk behandling.

Indledning

Lovforslaget skal implementere dele af engangsplastdirektivet i dansk lovgivning. Det foreslås gjort ved at skabe hjemmel til tre nye ordninger;

- Producentansvar for fiskeredskaber der indeholder plast
- Producentansvar og oprydningsansvar for drikkevarebeholdere og drikkevarebægre, der ikke er emballage
- Oprydningsansvar for balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer.

Desuden foreslås en udvidelse af det gældende producentansvar på emballager, der vedrører et oprydningsansvar for visse emballager af engangsplast.

Helt generelt finder Dansk Affaldsforening det positivt, at der sættes fokus på engangsemballager, da de udgør et reelt affalds-/miljøproblem. Det gælder engangsemballager der henkastes eller afleveres i offentlige indsamlingssystemer, men i lige så høj grad engangsemballager der afleveres i regulativfastsatte affaldsordninger for husholdninger og erhverv.

Lovforslaget består alene af bemyndigelser til ministeren, og der fremgår ikke af lovbemærkningerne, hvordan direktivets bestemmelser mere konkret skal udmøntes.

Lovforslaget bør indeholde de principielle rammer

Dansk Affaldsforening er af den opfattelse, at lovforslaget bør indeholde en principiel beskrivelse af hvordan man forestiller sig engangsplastdirektivet

18-11-2020
Side 1 af 4

J.nr. NIR 11.6.12.2-01

Dansk Affaldsforening
Vester Farimagsgade 1, 5.
1606 København V

Tlf.: 72 31 20 70
danskaffaldsforening.dk

implementeret i dansk lovgivning. Som lovforslaget ser ud nu, er det stort set alene en gentagelse af direktivets brede bestemmelser.

Den konkrete implementering har stor praktisk og økonomisk betydning for fx. borgere, virksomheder, producenter og kommuner. Derfor finder vi det betænkeligt, at en række væsentlige valg overlades til ministeren og centraladministrationen uden at have været genstand for en politisk debat. Det handler blandt andet om roller, ansvar, samarbejde, organisering, finansiering og incitamenter til ECO-design. Det er alle helt centrale aspekter og formål i forbindelse med implementeringen af producentansvaret.

Dansk Affaldsforening udtrykte den samme bekymring i forbindelse med lovforslaget om producentansvar (emballage), som vi afgav høringssvar på den 13. december 2019. Vi har således de samme principielle indvendinger mod dette lovforslag, som havde mod lovforslaget om producentansvar. Vi har vedlagt høringssnotatet fra vores høringssvar, og skal særligt henvise til vores generelle bemærkninger til lovforslaget (02 Høringssnotat Dansk Affaldsforening, side 4).

Det hjælper en lille smule, at det fremgår at systemet skal tage udgangspunkt i den til en hver tid gældende organisering af affaldssektoren, men det er langt fra nok til at se bort fra en politiske debat om de principielle rammer.

Vi finder det generelt bekymrende, hvis vi i stigende grad skal opleve lovforslag, der primært består af bemyndigelser, hvis indhold ikke er genstand for en politisk debat i Folketinget, og hvis konkrete udmøntning overlades til den enhver tid siddende minister.

Principielle beskrivelser i lovforslaget af systemet er normalen

Det fremgår af lovforslaget, at den normale systematik ved implementeringen af producentansvarsordninger er at give ministeren bemyndigelser til at fastsætte de detaljerede regler. Det samme argument blev brugt i forbindelse med lovforslaget om producentansvar. Det bliver det ikke mere rigtigt af.

Indtil lovforslaget om producentansvar var det normale i relation til implementeringen af producentansvar ret præcist at beskrive de principielle rammer for, hvordan producentansvaret var tænkt organiseret og finansieret. Dette var tilfældet da man implementerede producentansvaret for henholdsvis WEEE og batterier. Vi skal henvise til side 4-5 i vedlagte høringssnotat fra vores høringssvar på lovforslaget om producentansvar.

Spørgsmålet om organisering og finansiering er langt hed ad vejen politiske valg, der bør træffes i Folketinget, hvilket nu ikke synes at være tilfældet.

Når det er sagt er vi helt enige i, at de mange tekniske aspekter med stor fordel kan fastlægges af ministeren.

Vi skal i den sammenhæng rose ministeriet for det arbejde, der nu er sat i gang med at implementere engangsplastdirektivets bestemmelser i bekendtgørelser, og vi sætter pris på at være inddraget.

Engangsplast findes også i de kommunale affaldsordninger

Lovforslaget har stort fokus på den engangsplast, der ses som henkastet affald og i indsamlingssystemer på offentlige arealer. Det er naturligvis relevant, da det udgør et reelt affalds-/miljøproblem.

Det må dog ikke få lovforslaget til at glemme, at en stor del af engangsplasten ender i de kommunale affaldsordninger, der er regulativfastsat og dermed gebyrfinansieret. Håndteringen af henkastet affald og indsamling af affald i det offentlige rum er som bekendt skattefinansieret.

Lovforslaget bør derfor forholde sig mere konkret til, hvordan man vil forholde sig til organiseringen og finansieringen af engangsplast, der indsamles via affaldsordninger, der er gebyrfinansieret. Alt andet lige må mere engangsplast forventes at havne i de kommunale ordninger for husholdningsaffald, hvis mængderne af henkastet affald falder.

Hvis producenterne skal have økonomiske incitamenter til at forfølge formålet med engangsplastdirektivet, vil det næppe være hensigtsmæssigt, hvis engangsplast "gratis" kan henvises til de regulativfastsatte kommunale affaldsordninger.

Kobling til øvrige ordninger for producentansvar

Det bør i lovforslaget og det efterfølgende arbejde med implementeringen af engangsplastdirektivet lægges vægt på, at der er en vis overensstemmelse med de øvrige producentansvarsordninger.

Set med kommuner og de (fælles)kommunale affaldsselskabernes øjne, vil vi lægge vægt på, at organiseringen og finansieringen følger nogenlunde samme retningslinjer, for så vidt angår kommunernes rolle og ansvar.

Specielt bør der lægges vægt på, at kommunen har en afgørende rolle i relation til borgerne og deres affaldshåndtering, da det er her kommunerne har en af sine kernekompetencer på affaldsområdet.

Økonomiske konsekvenser

Det estimeres i lovforslaget at omkostningerne til oprydning og indsamling af engangsplastprodukter er cirka 55 mio kroner. Omkostningerne er i dag skattefinansieret.

Omkostningerne til oprydning og indsamling har været drøftet et stykke tid, og der har været flere bud på, hvad de samlede omkostninger er. Som ministeriet ved har der været nævnt beløb, der ligger betydeligt højere end de 55 mio kroner som fremgår af lovforslaget.

Det vil derfor være hensigtsmæssigt, hvis ministeriet vil gøre rede for de beregninger og tal, der gør at man er kommet fra til 55 mio kroner og ikke et af de trecifret millionbeløb, som er nævnt i andre sammenhæng. På en workshop om renhold holdt af Miljøstyrelsen den 27. august 2020, blev der således af Niras nævnt et samlet beløb på mellem 200 mio kroner og 1 mia kroner for de samlede omkostninger – alt efter hvilken undersøgelse der blev henvist til.

En sådan forskel i omkostningsniveauet bør forklares i lovforslaget.

Afslutning

Vi har ingen mere konkrete bemærkninger til lovforslaget, da det, som det også fremgår, primært består af bemyndigelser til ministeren, hvis indhold ikke beskrives nærmere. Som nævnt finder vi af flere årsager dette bekymrende.

Dansk Affaldsforening ser frem til at deltage i det fortsatte arbejde med at implementere engangsplastdirektivet i dansk lovgivning.

Har ministeriet spørgsmål til vores høringssvar, og eller ønsker dele uddybet, er I velkommen til at kontakte os.

Med venlig hilsen

Niels Remtoft
Specialkonsulent i Dansk Affaldsforening

Miljø- og Fødevareministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K
Pr. mail mfvm@mfvm.dk
Kopi: mabpe@mfvm.dk
Journalnummer 2020-15628.

Frederiksberg, den 16. november 2020

Høring om udkast til lovforslag om ændring af miljøbeskyttelsesloven (implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar)

MLDK – Mærkevareleverandørerne takker for muligheden for at kunne kommentere på udkastet til lovforslaget vedr. engangsplastdirektivet, producentansvar og oprydningsansvar.

MLDK bakker op om, lovforslagets formål om at etablere kollektive ordninger for at drive producentansvarsordningerne i engangsplastdirektivet.

Det skal dog bemærkes, at det fremsendte udkast til lovforslag er meget kompleks og vanskelig at få et samlet overblik over, da det dækker en række forskellige produktområder, og der ydermere opereres med forskellige ikrafttrædelsesdatoer.

MLDK bemærker dog samtidigt, at det er positivt at reglerne om udvidet producentansvar for de fleste plastprodukter træder i kraft samtidigt med producentansvaret for emballage, altså den 31. december 2024. Vi bemærker dog, at drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast ikke kun er at finde på markedet som emballage, men sælges også som produkt i sig selv og dette salg derfor ikke kan rummes af producentansvarsordningen for emballage

MLDK er tilfredse med at ministeriets er bevist om, at den foreslåede ordning i engangsplastdirektivet så vidt muligt skal baseres på samme krav, som emballagedirektivet stiller til ordninger for udvidet producentansvar for emballage, idet der i mange tilfælde er tale om produkter, som udgør emballage. MLDK bifalder derfor Miljø- og Fødevareministeriets vurdering af, at det vil være uhensigtsmæssigt at oprette en ny, særskilt ordning for udvidet producentansvar for engangsplastprodukter, som er emballage. Dermed slipper producenter af emballage for at skulle orientere sig i to forskellige ordninger afhængigt af, om emballagen er af engangsplast og omfattet af engangsplastdirektivet.

MLDK støtter at eksisterende eller kommende producentregisteransvarlige organisationer også bør kunne varetage den foreslåede udvidede producentansvarsordning for drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast. Det er oplagt at en kollektiv ordning for emballage også kan løse de opgaver der er nødvendige i forhold til drift og implementering af systemet, herunder registrering af producenter, og importører, registrering af markedsførte og indsamlede mængder, udarbejdelse af statistikker, information til producenter og importører m.v.

Vi finder generelt, at det i forhold til implementeringen af engangsplastdirektivet er problematisk for virksomhederne, at en række grundlæggende definitioner og vejledninger ikke foreligger.

Engangsplastdirektivet stiller krav om producenternes afholdelse af omkostninger, men MLDK bemærker at kravene om at producenter skal afholde omkostninger til indsamling af affald i det offentlige rum allerede rummes af den eksisterende bemyndigelse. MLDK tolker dette som om, at opfyldelsen af dette krav ikke vil medføre væsentlige ekstra omkostninger til producenterne, men at kravet om, at producenter skal afholde omkostningerne ved oprydning af henkastet affald forårsaget af produkterne, ikke rummes af de gældende regler for udvidet producentansvar for emballage og derfor vil medføre en særskilt omkostning?

Et særskilt opmærksomhedspunkt er her, at producenterne naturligvis kan medvirke og betale til en informationskampagne, der motiverer forbrugerne til at sortere mere og blive bedre til at undlade at henkaste affald, men i den sidste ende er det jo forbrugernes adfærd der skal ændres, og der savnes anvisning på, hvorledes dette aspekt vil blive inddraget.

MLDK støtter, at der i forbindelse med udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse vil der blive lagt vægt på at sikre en enkel, gennemsigtig finansieringsmodel med færrest mulige administrative omkostninger og vi finder det afgørende, at der bliver etableret en baseline for henkastet affald og en ensartet opgørelse af omkostninger ved oprydning, som omkostningerne kan opgøres ud fra. Dette forudsætter generiske retningslinjer for et rimeligt renholdelsesniveau.

Dette er helt afgørende så producenterne ikke pålægges omkostninger der ikke kan dokumenteres eller er baseret på et urealistisk højt renholdningsniveau eller ikke-effektiv administration. Kun herved kan sikres transparens i forhold til opgørelsen af de omkostninger, som producenter og importører skal betale til oprydning.

Ligeledes finder MLDK det vigtigt, at der skabes en fleksibel ordning, som inviterer producenterne til at lave tiltag for deres produkter, som kan mindske andelen af henkastet affald herfra og dermed reducere producenternes omkostninger.

Generelt må gælde, at når producenterne overtager omkostningerne forbundet med affaldshåndtering af produkter omfattet af lovforslaget, samt omkostninger til oprydning af henkastet affald, må dette føre til en reduktion af finansieringsbehovet fra eksisterende affaldsgebyr og skat.

MLDK forventer derfor, at man fra myndighedernes sikrer, at der følges op på, at affaldsgebyr og skat rent faktisk reduceres.

Free riders

En problemstilling som kræver særlig opmærksomhed er risikoen for "free riders", navnlig nethandel kan udgøre et problem, som det også vil gøre i relation til producentansvar for emballage, og det er helt afgørende at få opfanget de emballagemængder der tilføres herfra og sikrer at de bidrager til den fælles finansiering. Hertil kommer de formentlig ikke ubetydelige mængder af drikkebægre af forskellige art som indkøbes via grænsehandelen ligesom illegal handel vil medføre en udfordring Den illegale handel af eksempelvis cigaretter medfører også jo også, at der bringes produkter på markedet, som ikke bidrager til finansiering af de fælles omkostninger og samlet set medfører "free riders" en alvorlig udfordring.

Det er derfor lidt bekymrende, når det i bemærkningerne i lovforslaget hedder "det (vil) være producenters og importørers eget ansvar at vurdere, hvorvidt de efter definitionen er producent eller importør af de omfattede engangsplastprodukter eller fiskeredskaber, og hvorvidt der er foretaget korrekt registrering i producentregistret heraf".

Hvis dette kombineres med ønsket om, at der etableres en bagatelgrænse, kan der her være en risiko for "free riders". Spørgsmålet er derfor, om en egentlig bagatelgrænse er hensigtsmæssig eller om man i stedet kan forestille sig, at små producenter i stedet betaler en 'flat rate' i forbindelse med, at de registrerer sig i systemet.

MLDK støtter overordnet, at ministeriet nedsætter samarbejdsforummer, hvori de forskellige interessenter kan medvirke til at udforme implementeringen af de enkelte ordninger sammen med ministeriet og øvrige relevante parter. Herved kan sikres at ordningerne kan tage udgangspunkt i systemer, der allerede eksisterer. Det er dog vigtigt at disse samarbejdsfora alene fungerer som et konkret løsnings- og beregningsforum og ikke et forum for interesseorganisationer med forskellige projektønsker.

Med venlig hilsen

Mogens Werge
CSR- & Public Affairs Manager
MLDK - mærkevareleverandørerne

18. november 2020

Høringsvar vedr. udkast til lovforslag om udvidet producentansvar på plastprodukter fra Danmarks Naturfredningsforening, Oceana, Plastic Change, Rådet for Grøn Omstilling og WWF Verdensnaturfonden

Miljøministeriet har 23. september 2020 sendt Forslag til Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar) i høring.

Vi vil gerne takke for muligheden for at indgive høringsvar til forslaget.

Vores kommentarer relaterer sig i afsnit I til implementeringen af udvidet producentansvar for engangsplastprodukter, og i afsnit II til implementering af producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast.

I. Udvidet producentansvar for produkter af engangsplast

Etableringen af udvidet producentansvar for engangsplastik er et væsentlig element i Danmarks implementering af EU's engangsplastdirektiv, og vi hilser overordnet dette udkast til lovforslag velkomment.

Formålet med engangsplastdirektivet er at reducere skadelig plastik i havet. Det fokuserer på engangsplastik fordi engangsplastikprodukter udgør hele 49 % af al havaffald på de europæiske strande. Engangsplastik er produkter, der er designet til at blive brugt én gang og i kort tid, og som har en særlig tendens til at havne i naturen, netop fordi de anvendes on-the-go, og ofte er i letvægtsmateriale, der nemt kan blæse væk. Det er produkter, som er i brug i 10-15 minutter, men kan ende med at eksistere i 100-500 år i havmiljøet med ødelæggende effekter for dyreliv og økosystemer – effekter som endnu er langt fra fuldt belyst.

Implementering af udvidet producentansvar på engangsprodukter er et af de centrale virkemidler til at implementere engangsplastdirektivet nationalt og realisere dets primære formål: at reducere mængderne af engangsplastik, der havner i miljøet, og særligt i havmiljøet.

Det er samtidig klart beskrevet i engangsplastdirektivet, at direktivet med udgangspunkt i EU's affaldshierarki skal fremme "cirkulære tilgange, der giver bæredygtige og giftfrie genbrugsprodukter og genbrugssystemer højere prioritet end engangsprodukter" og at det "først og fremmest sigter på at reducere mængden af produceret affald."

Implementeringen af udvidet producentansvar for engangsplastprodukter i Danmark udgør en betydelig mulighed for at fremme en reel cirkulær økonomi og begrænse mængden af skadelige engangsprodukter i den danske natur.

Det er derfor helt afgørende, at det udvidede producentansvar indrettes på en måde, der sikrer reduktion i brugen af engangsplastprodukter og fremmer genbrugelige alternativer. Dette bør være den overordnede ambition med lovforslaget og det styrende princip i den efterfølgende implementering af ordningen.

Dette bør ligeledes være det styrende princip for implementeringen af det udvidede producentansvar for de engangsprodukter, der er omfattet af engangsplastdirektivet, men stort set ikke berøres i dette udkast

til lovforslag, fordi de kategoriseres som emballage (fx to-go kaffekopper, take-away fødevarebeholdere, indpakning til slik og chips), og derfor rent juridisk og administrativt behandles under ordningen for udvidet producentansvar for emballage, der er fastlagt ved Miljøbeskyttelseslovens § 9 p.

Vores kommentarer til lovforslaget relaterer sig til **3 overordnede anbefalinger** til implementeringen af det udvidede producentansvar for produkter omfattet af engangsplastdirektivet:

- At der fastsættes bindende reduktionsmål for engangsplastprodukter for politisk at sikre efterlevelse af engangsplastdirektivets formål
- At der implementeres graduerede miljøbidrag for kollektive ordninger, der sikrer forbrugsreduktion af engangsprodukter og fremmer genbrugs løsninger
- At producenter afholder de fulde omkostninger forbundet med håndtering, oprydning og oplysning vedr. engangsplastprodukter samt omkostninger forbundet med forsknings- og innovationstiltag, der understøtter design til genbrug og udvikling af genbrugs løsninger og -systemer.

Anbefalinger og konkrete forslag til lovforslaget uddybes i det følgende.

Sæt klare og bindende reduktionsmål for engangsplastprodukter

Vi anbefaler, at der i forbindelse med lovforslaget politisk fastsættes klare mål for at opnå reduktioner af de engangsprodukter, der er omfattet af engangsplastdirektivets artikel 8 om udvidet producentansvar. Dette for at give en klar politisk retning og ramme for den konkrete udførelse af ordningen.

Der er med dette lovforslag tale om en bemyndigelseslov, som i vidt omfang overlader det til ministeren at træffe beslutning om den egentlige indretning af det udvidede producentansvar. Det samme gør sig gældende for de lovgivningsmæssige rammer for det udvidede producentansvar på emballage, som også omfatter produkter omfattet af engangsplastdirektivet. Det er således endnu uvist, hvordan ordningen reelt tænkes implementeret.

Der er derfor – og som minimum – behov for at sætte nogle hegnspele, der sikrer Danmarks efterlevelse af engangsplastdirektivet, og som den til enhver tid ansvarlige minister kan holdes til ansvar for.

Vi anbefaler konkret:

1. Reduktionsmål for drikkebægre (relevant for lovforslagets § 9 s) samt drikkebægre og fødevarebeholdere (omfattet af det udvidede producentansvar for emballage):

Der bør fastsættes **bindende mål om at reducere mængderne af alle engangs-drikke- og fødevarebeholdere med 50 % i 2025 og 80 % i 2030**. Det endelige mål bør være en **fuld udfasning** af disse produkter. Målet bør omfatte drikkebægre omfattet af lovforslaget, såvel som drikkebægre og fødevarebeholdere, som er defineret som emballage, og dermed omfattet af det udvidede producentansvar på emballage. Drikkebægre og fødevarebeholdere, som benyttes 'on-the-go' er blandt nogle af de plasttyper, der findes flest af i den danske natur og som henkastet affald.

Det er et krav i engangsplastdirektivets artikel 4, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at opnå en ambitiøs og varig reduktion af forbruget af disse produkter. Med aftalen 'Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi' fra juni 2020 er der fastsat et mål om 50 % reduktion af visse take-away-emballager af plastik i 2026. Det er ikke beskrevet, hvad 'visse' take-away emballager omfatter. Dette mål bør som minimum suppleres med et reduktionsmål for 2030 og bør omfatte alle produkter i kategorien drikkebægre og fødevarebeholdere. Realisering af målene bør desuden understøttes med konkrete lovgivningsmæssige tiltag blandt andet inden for rammerne af det udvidede producentansvar (jf. kommentarer vedr. graduerede miljøbidrag nedenfor), og ikke alene søgt opnået via et "forpligtende sektorsamarbejde i restaurationsbranchen", som det fremgår af aftaleteksten. Udover tiltag i

regi af det udvidede producentansvar vil vi foreslå, at de nationale reduktionsmål understøttes gennem indførelsen af et lovgivningsmæssigt krav om, at der ikke anvendes engangsservice når mad og drikkevarer indtages 'på stedet' på spisesteder, som f.eks. restauranter og caféer. Lignende krav er allerede indført eller på vej til at blive indført i andre lande, eksempelvis i Frankrig.

Der bør ligeledes indføres en effektiv opfølgings- og sanktionsmekanisme, såfremt de fastsatte reduktionsmål ikke nås.

2. Reduktionsmål for vådservietter (relevant for lovforslagets § 9 t) og indpkningsfolier (omfattet af udvidet producentansvar for emballage):

Der bør desuden fastsættes **konkrete og bindende mål for reduktionen af indpkningsfolier og vådservietter med 25 % i 2025 og 50 % i 2030**. Engangsplastdirektivet stiller krav om, at der skal implementeres udvidet producentansvar på disse produktgrupper. Også her er der behov for at sætte konkrete mål for forbrugsreduktion for at sikre en overordnet styring med implementeringen af direktivet. Indpkningsfolier til chips og chokolade er også blandt de affaldstyper, der findes flest af på danske strande. Vådservietter er et stigende problem både for kloaksystemet og for havmiljøet.

At sætte konkrete reduktionsmål for disse produktkategorier vil være med til at sende et vigtigt signal om behovet for omstilling og for at fremme løsninger, der fokuserer på at minimere emballage og anvende genbrugelige alternativer. Tidshorizonten for at nå de fastlagte mål kan fastlægges på en måde, der sikrer tid til den nødvendige omstilling i de berørte sektorer.

3. Mål for øget genbrug

Reduktion af visse engangsplastprodukter bør ikke erstattes med øget brug af engangsprodukter af andre materialer. Som nævnt ovenfor, er det klart defineret i engangsplastdirektivet, at direktivet har til formål at fremme genbrugelige produkter og genbrugssystemer.

Der er et ressourceforbrug forbundet med alle engangsprodukter, og engangsprodukter, der er lavet af andre materialer end plast, kan ligeledes have skadelig effekt for klima, natur, havmiljø og dyreliv. Det er derfor vigtigt, at engangsprodukter af plast ikke blot erstattes med engangsprodukter af andre materialer. Dette gælder også materialer, som betegnes 'bionedbrydelige' eller 'biobaserede', da disse materialetyper ej heller nedbrydes under de biologiske forhold, som findes i naturen og havmiljøet.

For at sikre en reel udvikling væk fra engangsbrug over til flergangsbrug bør der fastsættes konkrete og bindende mål for mængderne af genbrugelige produkter indenfor de produktkategorier, som engangsplastdirektivet omfatter, herunder navnlig drikke- og fødevarer beholdere, hvor der allerede er udviklet en lang række forskelligartede genbrugsløsninger, herunder pantordninger. Udbredelsen af disse bør understøttes fra politisk side med konkrete mål. Fastlæggelsen af konkrete genbrugsmål vil samtidig være i tråd med EU's emballage- og emballageaffaldsdirektiv artikel 5, der forpligter medlemslandene til at implementere tiltag, der fremmer øget brug af genbrugsemballager og systemer til genbrug af emballager.

Vi foreslår konkret, at der **sættes et mål om, at 80 % af alle drikke- og fødevarer beholdere, der sættes på markedet i 2030 er genbrugelige**. Det gælder både beholdere to-go (emballage), og dem der sælges som produkter i sig selv. Målet er på længere sigt, at 100 % af alle drikke- og fødevarer beholdere er genbrugelige.

Graduerede miljøbidrag for kollektive ordninger, der fremmer genbrug

Det er positivt, at der med lovforslaget lægges op til, at ministeren kan pålægge kollektive ordninger pligt til at graduere de finansielle bidrag fra producenter og importører af engangsplastprodukter (drikkebeholdere

og drikkebægre såvel som vådservietter, balloner og tobaksvarer) på tilsvarende vis som i de øvrige ordninger for udvidet producentansvar.

For at reducere mængden af engangsplast er det helt afgørende, at de graduerede miljøbidrag indrettes på en måde, der tilskynder til reel reduktion (og på sigt udfasning) af engangsplastprodukter, mens de samtidig fremmer produkter, der er designet til genbrug.

Vi foreslår konkret, at der med de graduerede miljøbidrag kræves et højere bidrag for alle produkter, der er designet til engangsbrug, og at dette bidrag afholdes pr. enhed, og ikke baseres på vægt med henblik på at undgå en eventuel uhensigtsmæssig substitution med materialer, der vejer mindre, men ikke har en bedre miljøeffekt. Formålet er at tilskynde producenter til at gå væk fra produktion af engangsprodukter. Det gælder for de produkter, der er omfattet af nærværende lovforslag, såvel som produkter, der er omfattet af det udvidede producentansvar for emballage. Bidraget skal gælde for alle engangsprodukter, uanset materiale, så substitution med engangsprodukter af andre materialer undgås.

Specifikt til §9 s, stk 3:

Ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med forpligtelserne under det udvidede producentansvar for drikkevarer og drikkebægre af engangsplast. Bemærkninger til lovforslagets § 9 s, stk 3 slår fast, at ministeren i den forbindelse kan pålægge de kollektive ordninger pligt til at graduere de finansielle bidrag fra producenter og importører.

I bemærkningerne til lovforslagets § 9 s, stk 3 står der: *"De graduerede bidrag skal give incitament til, at producenter af drikkevarer og drikkebægre af engangsplast, producerer produkter, som lettere kan genanvendes. I udmøntningen af de graduerede bidrag kan der eksempelvis lægges vægt på genanvendelsespotentiale, herunder antallet af plasttyper i produkterne, materialesammensætning og plastfarve."*

Vi foreslår, at det indskrives i lovforslagets bemærkninger, at de graduerede bidrag først og fremmest skal indrettes således, at de giver incitament til at producere produkter, der lettere kan *genbruges* og *ikke blot genanvendes*. Dette er i overensstemmelse med Affaldsdirektivets artikel 8 a, stk 4. 2.

Dækning af fulde omkostninger og pulje til innovation af nye løsninger

Hvis det udvidede producentansvar skal have en reel miljøeffekt, skal de ansvarlige producenter have et økonomisk incitament til at mindske mængderne af produkter, der ender som affald og i stedet designe produkter og udvikle nye forretningsmodeller med henblik på genbrug og genanvendelse. Det er derfor vigtigt, at de omkostninger, producenterne skal afholde, reelt dækker de fulde omkostninger forbundet med produkternes affaldshåndtering.

Det er derfor også helt afgørende, at den baseline for henkastet affald og de konkrete oprydningssomkostningsopgørelser, der lægges til grund for implementeringen af ordningen, og som er nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 9 s, stk. 3, afspejler de reelle mængder af henkastede engangsplastprodukter i den danske natur og de omkostninger, der er forbundet med oprydningen.

I forlængelse heraf vil vi også fraråde, at der indføres en bagatelgrænse. Miljøstyrelsens rapport "Kortlægning af emballagemængder og økonomi i det nuværende affaldssystem" fra 2019 viser en negativ sammenhæng mellem størrelsen af bagatelgrænsen og antallet af registrerede virksomheder, hvilket påvirker producentansvarets miljømæssige effekter negativt, og er derfor ikke i tråd med engangsplasticdirektivets formål. Derudover indebærer indførelsen af en bagatelgrænse en risiko for, at systemet ikke opfattes som legitimt, da ikke alle skal bidrage til det, og at det bliver sværere for både virksomhederne selv og myndigheder at afgøre, hvilke virksomheder der er omfattet. Begge disse risikoområder har potentiale til at øge producentansvarets administrationsomkostninger samt antallet af

free-riders betydeligt. Vi mener derfor man bør genoverveje indsættelsen af §§ 9 h, stk. 2, 9 s stk. 2 og 9 t, stk. 2

Udover de minimumskrav til afholdelse af omkostninger, der følger af engangsplastdirektivet og affaldsdirektivet, bør det udvidede producentansvar i Danmark samtidig dække omkostninger til forsknings- og innovationstiltag, der understøtter design til genbrug og udvikling af genbrugsløsninger og -systemer. Vi foreslår konkret, at der etableres en årlig pulje til at understøtte forsknings- og udviklingsprojekter. Puljen skal kunne søges af virksomheder, forskningsinstitutioner m.v. og understøtte udviklingen af forretningsmodeller, der bygger på design til genbrug og genbrugsløsninger.

Specifikt til § 9 s, stk 3 :

Lovforslaget giver ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings-, oprydning- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre.

Vi foreslår konkret, at denne bemyndigelse udvides til også at omfatte regler for afholdelse og fordeling af omkostninger til forskning og innovation, der kan fremme genbrug og genbrugssystemer således, at der i § 9 s, stk 3 tilføjes følgende:

*"Miljøministeren fastsætter regler om producenters og importørers afholdelse og fordeling af omkostninger forbundet med opfyldelse af tilbagetagnings-, affaldshåndterings-, oprydning- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med affald fra drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast **samt omkostninger forbundet med tiltag til fremme af udvikling af design til genbrug og genbrugssystemer for drikkevarebeholdere og drikkebægre.**"*

Lignende bestemmelser bør tilføjes for engangsplastprodukter omfattet af udvidet producentansvar for emballage.

II. Producentansvar vedr. fiskeredskaber, der indeholder plastik

Den udvidede producentansvarsordning for fiskeredskaber, der indeholder plast, bygger på princippet om at forureneren betaler. Som det fremgår i afsnit 3.1.4.2, er hovedreglen, at producenter skal dække alle omkostninger vedrørende særskilt indsamling, oplysning og data for de produkter, der markedsføres i Danmark. Men fiskeredskaber undtages fra oprydningens ansvar og omkostningerne forbundet hermed.

Dette undrer os i særlig høj grad, da tabte fiskeredskaber (spøgelsesnet) med al sandsynlighed er et udbredt fænomen, også i de danske farvande, og udgør en alvorlig trussel for miljøet og dyrelivet til havs.

Udvidet producentansvar for fiskeredskaber bør omfatte oprydningssomkostninger

Tabte fiskeredskaber, der indeholder plast udgør en af de værste former for forurening i havet, da de kun bliver nedbrudt gradvist med tiden og medvirker til forurening med mikroplastpartikler. Alene tovværket fra redskaberne kan ifølge Welden & Cowey (2017) udskille mellem 0.39 % og 1.02 % (0,62 % i gennemsnit) af tovenes masse per. måned i form af mikroplast. Hvis man som konservativt eksempel mister 1 ton fiskeredskaber i de danske havområder på et år svarer dette således til at havmiljøet tilføres 74 kg ren mikroplast alene i det første år. Samtidig anses fiskeredskaber for at være vedvarende dødsfælder for både havpattedyr, havfugle, fisk og andre hav- og bundlevende dyr. I og med at de kun nedbrydes gradvist kan selve formen af fiskeredskabet i mange tilfælde fortsætte med at indfange bifangster (inkl. konsumfisk), som sidder fast i nettet indtil de omkommer. Det er derfor uforståeligt for os, at der ikke skal opretholdes omkostninger til forureneren for indsamling af henkastet miljøfarligt affald, som spøgelsesnet kan klassificeres som.

Selvom der endnu ikke er officielle opgørelser for omfanget af spøgelsesnet i det danske farvand, er der lavet flere undersøgelser, som påpeger hvor stort omfanget reelt er bl.a. i Norge og Polen. Derudover har der i sommeren 2020 været en frivillig opsamling af spøgelsesnet i Limfjorden, som giver en klar indikation af omfanget. På kun 14 dage har [Levende Hav](#) opsamlet i nærheden af 300 garn bare i Limfjorden. Antallet af garn var svært at tælle præcist, fordi de kom op i store klumper og allerede var delvist nedbrudt, hvilket indikerer, at de har udledt store mængder af mikroplast på bunden af Limfjorden. Den frivillige opsamling af spøgelsesnet var et forsøg på at kortlægge omfanget i et relativt afgrænset område (Nissum Bredning) og i en afgrænset periode (14 dage af 4-6 timers varighed dagligt), men hvor der alligevel er opsamlet ikke mindre end i omegnen af 300 garn. Dette burde give en forståelse for, hvor udbredt problemet reelt er. WWF Verdensnaturfonden har også udført stikprøveundersøgelser af skibsvrag i Kattegat, hvor der blev observeret enorme mængder af tabte garn og trawl. Samtidig har WWF oprettet en [webportal](#), hvor borgere kan indberette observationer af tabte fiskeredskaber. Her findes indberetninger fra alle dele af de danske farvande. Alt tyder derfor på, at de danske farvande bugner med spøgelsesnet. Vi mener derfor, at det er nødvendigt at sikre økonomi til en oprydnings- og forebyggelsesindsats mod spøgelsesnet og andre tabte fiskeredskaber.

Forbedret mærkning og indberetning af tabt udstyr

Der lægges i direktivet fortsat op til at opretholde en egenkontrol med den økonomiske forvaltning samt kvaliteten af de indsamlede og rapporterede data, ligesom det er gældende for indberetning af tabte fiskeredskaber. Men det er dog påfaldende, at de danske myndigheder i perioden 2015-2017 ikke har registreret nogen indberetninger om tabte fiskeredskaber. Det står blandt andet i stærk kontrast til Norge, hvor der eksempelvis i 2015, 2016 og 2017 er blevet indberettet i alt 2435 tabte fiskeredskaber. Ifølge de norske fiskerimyndigheder er 70-80 % af de samlede tabte fiskeriet indsamlet hvert år siden 2010. Dertil skal lægges øvrigt fiskeriaffald. På trods af væsentlige forskelle i omfanget af fiskeri i hhv. Norge og Danmark, virker det påfaldende, at Danmark ikke får flere indberetninger. Det tyder derfor på, at egenkontrol ikke medvirker til et retvisende billede af problemets omfang, og vi mener derfor ikke, at egenkontrollen er tilstrækkelig. Lovgivningen foreskriver, at tab af redskaber, som det ikke lykkes fiskeren at bjerge skal indberettes til myndighederne inden for 24 timer. Dette sker uden bøder eller andre sanktioner. Hvis et redskab derimod senere findes, som viser sig ikke at have været indberettet, kan man tildele fiskeren en bøde. Denne ordning virker dog ikke, fordi redskaberne kun mærkes med ejerinformation få steder på redskabet, men disse mærker løsriveres oftest fra redskabet ved tab. For at få kontrolsystemet til at fungere er det derfor nødvendigt at øge mærkningen på både passive og aktive (f.eks. bundtrawl) redskaber markant.

Vi opfordrer på det kraftigste til, at der sikres oprydningsansvar og omkostninger forbundet hertil, som en del af det udvidede producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast. Samt at der anvendes den kortlægning fra DTU Aqua, som forventes færdig inden længe, til at få bjærget og hermed indsamlet de spøgelsesnet, der er i det danske farvand.

I forlængelse hertil ser vi gerne et forbud mod brugen af fiskekasser i EPS. Det skyldes, at EPS-fiskekasserne smuldrer og giver et betydeligt bidrag til forurening med mikroplast. Samtidig medvirker disse også til kvælning af fugle og andre dyr til havs, da de forveksler det med føde.

Udfasning af dolly ropes

Vi ønsker ligeledes en hurtig udfasning af anvendelsen af de såkaldte dolly ropes. Dolly ropes monteres på undersiden af trawlposer for at skåne redskabet mod slid på havbunden. Når redskabet slides, løsriveres dolly rope-filamenter og ender i det marine miljø. Derfor må dolly ropes betegnes som både engangspplast og henkastet affald, og der bør indføres foranstaltninger hertil. Langs danske kyster findes helt enorme

mængder af disse løsrevne tovfilamenter, som udgør en trussel for f.eks. havfugle, som bl.a. bruger materialet til redebygning. I denne sammenhæng er der bl.a. i Helgoland i Tyskland dokumenteret mortalitet hos havfuglene pga. indvikling og kvælning i dolly rope-fragmenter. Det antages, at disse dolly rope-fragmenter udgør en potentielt enorm kilde til direkte plastforurening, og bør på baggrund af dette udfases helt. Denne indsats skal ske i EU og i UK, da det bl.a. også er de internationale fiskerier med bomtrawl, som er ophav til de mange løsrevne filamenter, som deponeres af havstrømme særligt langs den danske vestkyst.

Danmark har en enestående mulighed for at sætte høje standarder og blive førende indenfor håndteringen af problemet med spøgelsesnet. Både i forhold til sporing, oprensning, tilbagetagning og genanvendelse. Vi opfordrer derfor til, at Miljøministeren sætter ambitiøse mål herfor og ikke henfalder til minimumsimplementering. Herved er der for meget at miste, både for havmiljøet og for erhvervslivet.

Vi står naturligvis til rådighed, hvis I ønsker en uddybning eller på anden måde drøftelse af vores hørings svar.

Med venlig hilsen

Anne Aittomaki, Strategisk Direktør, Plastic Change

Lone Mikkelsen, Seniorrådgiver, Rådet for Grøn Omstilling

Mette Ranfelt, Miljøpolitisk chefrådgiver og Jens Peter Mortensen, Ph.D. Danmarks Naturfredningsforening

Pernille Haagen, Rådgiver, WWF Verdensnaturfonden

Naja Andersen, Politisk seniorrådgiver, Oceana

Links/rapporter:

Aarhus Universitet - DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi nr. 359 (2019): Mængder, Sammensætning og trends i udviklingen af marint affald på danske referencestrande. <https://dce2.au.dk/pub/SR359.pdf>

Astra: Kristian Syberg, Yvonne Shashoua, Steffen Foss Hansen m.fl. (2019): Plastforurening i Danmark. Resultat af masseeksperiment 2019. https://naturvidenskabsfestival.dk/sites/default/files/mx_2019_resultatrapport.pdf

Welden, N. A. and Cowie, P. (2017): Degradation of common polymer ropes in a sublittoral marine environment. Marine Pollution Bulletin, 118(1- 2), 248 - 253. (doi:10.1016/j.marpolbul.2017.02.072) <http://eprints.gla.ac.uk/166747/1/166747.pdf>

Oprensning af 268 tons i Polen:

https://wwf.panda.org/knowledge_hub/where_we_work/baltic/solution/fisheries_reform/ghost_nets/

Oprensning i Norge: <http://cnogear.org/news/english/the-annual-norwegian-retrieval-survey-is-finished>

WWFs egen webportal:

<https://www.google.com/maps/d/u/0/edit?mid=1IW9fGyNWE1tdImcOoc4Z4dcXmcc&ll=55.24067497647478%2C11.349015599301019&z=7>

Om dolly ropes:

<https://www.dr.dk/nyheder/regionale/midtvest/personlig-hjertesag-bliver-til-forskning-bastian-vil-stoppe-forurening-i>

http://www.dollyropefree.com/about_dolly_ropes

<https://levendehav.dk/wp-content/uploads/2020/10/Rapport-LLH-Spoegelsesgarn-final-PDF.pdf>

<https://www.aqua.dtu.dk/nyheder/2019/08/kortlaegning-af-spoegelsesnet?id=dda685fe-5564-4330-a2aa-fbe862fb0d3b>

<https://fiskeristyrelsen.dk/erhvervsfiskeri/kontrol/>

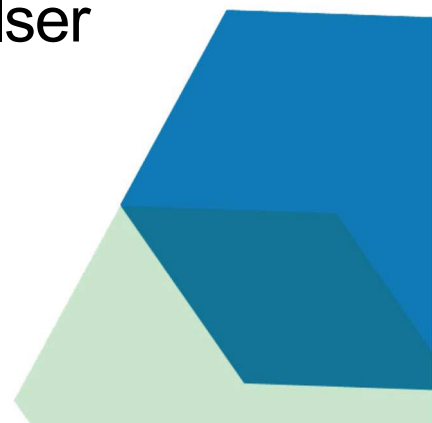
https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/E-8-2018-000732_DA.html

Notat fra Plastindustrien:

Plastindustriens hørings svar til udkast til lov om miljøbeskyttelse (implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar)

17. november 2020

Plastindustrien.
Branche foreningen for danske plastvirksomheder

Indledning

Plastindustrien takker for muligheden for at afgive høringssvar til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar).

Drikkevarebeholdere og drikkebægre generelt

I lovforslaget lægges der vægt på, at det skal være muligt for producenter og importører at tage deres egne drikkevarebeholdere og drikkebægre af engangsplast retur fra husholdningerne.

Det er en forretningsmodel, som vi støtter op om. Derfor bør alle unødige lovgivningsmæssige barrierer minimeres.

Det beskrives, at små producenter og importører af drikkevarebeholdere og drikkebægre ikke får en uforholdsmæssig stor regelbyrde, hvilket lyder fornuftigt. Dog bør de samme regler gælde for disse produkter, som får dem sat på markedet af større producenter og importører, så der ikke er en bagatelgrænse for ansvaret. En måde at minimere regelbyrden på kan være ved at betale et fast bidrag/flat rate, hvis producenter/importører kommer under en fastsat mængdegrænse.

Særligt vil vi pege på nethandel, som et vigtigt indsatsområde for producentansvar for emballage, hvis vi skal reducere emballageforbruget og designe til genanvendelse.

Det beskrives, at der laves en særskilt producentansvarsordning for den del af drikkevarebeholdere og drikkebægre, som ikke er emballage. Vi formoder, at det er af lovtekniske årsager, og at producenter og importører ikke vil møde to forskellige producentansvar i praksis.

Det er ikke tydeligt, hvorledes en producent og importør defineres. Vi vil på det allerkræftigste anbefale, at definitionen kommer til at hænge tydeligt sammen med den definition, der er i det kommende producentansvar på emballager samt fra dansk side, så det er til at forstå for erhvervslivet.

Der nedsættes et samarbejdsforum mellem interessenter. Det er en fin ide, at der skal være et sted til formel dialog omkring betaling, udfordringer og muligheder ved ordningerne i praksis. Erfaringer fra batteriområdet med Batterialogforum er dog, at det er essentielt, at der laves nogle rammer for et sådan samarbejde, som giver mandat til handling og ikke blot dialog.

Endvidere mener vi, at de omkostninger der er vurderet i afsnittet om Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv. også bør italesætte de interessenter, som fravælger plasten til

fordel for andre materialetyper, fordi det bliver for dyrt og administrativt besværligt at købe produkter i plast. En konsekvens ved direktivet, som flere plastproducenter allerede mærker.

Betaling for oprydning

Vi er glade for, at der er udarbejdet en grundig rapport, hvor det vurderes mere realistisk, hvad det koster at indsamle plasten i det offentlige indsamlingssystem, som vi nu ser frem til bliver anvendt i selve udmøntningen.

På side 40 står der følgende: *"Producenter og importører kan desuden pålægges at dække de nødvendige omkostninger til at sikre at fastsatte affaldsmål opfyldes, idet der tages hensyn til indtægter fra genbrug, salg af sekundære råstoffer og uindløst pant."* Vi undrer os over, at disse indtægtsmuligheder nævnes i relation til drikkevarebeholdere og drikkebægre.

Der står endvidere (side 41), at disse omkostninger begrænses til aktiviteter iværksat af de offentlige myndigheder eller på deres vegne. Dette bør ikke åbne op for en bundløs kasse, som producenterne skal finansiere. Der bør være en form for gensidig dialog med producenter og importører omkring metoder til indsamling, da det er dem som betaler for alle aktiviteterne.

Derved kan der også arbejdes for, at der er sammenhænge mellem den indsats som producenter og importører kan varetage for affaldsforebyggelse via produkterne og indsatsen fra offentlige myndigheder eller andre på deres vegne.

Moduleret gebyr

På side 41 beskrives det, at der skal være en graderet afgift baseret på holdbarhed, reparerbarhed, genbrugelighed og genanvendelighed og tilstedeværelsen af farlige stoffer.

For drikkevarebeholdere og drikkebægre i engangsplast giver det ikke umiddelbar mening at lave en selvstændig graderet afgift. De bør følge principperne fra engangsplastemballager og producentansvar på plastemballage i stedet, hvor vi vil argumentere for, at der skal være et graderet gebyr baseret på design til genanvendelse samt mængden af genanvendt plast i produktet.

På side 81 beskrives det, at der årligt skal indberettes hvor store mængder af de omfattede produkter der sættes på markedet til producentregisteret.

I denne vurdering er det vigtigt at gennemtænke, hvad der menes med mængder. Hvis det er opgjort på vægt, bør der tages højde for, at brugen af genanvendt plast i visse produkttyper gør

produkterne tungere. Derved skal der tilføres en bonusordning for brug af genanvendt plast, så det ikke giver en negativ økonomisk effekt at anvende genanvendte råvarer.

På samme side beskrives det også, at der ved etableringen af et udvidet producentansvar som minimum, skal sigtes mod at nå de kvantitative mål, der er relevante for ordningen for udvidet producentansvar.

I Plastindustrien er vi meget fokuseret på at få fokus på kvaliteten i den genanvendte råvare som mål. Kvalitet vil i et producentansvar både skabe en råvare, som kan bruges af producenterne igen og samtidig skabe en økonomi, som gennem tiden vil være langt mere rentabel for de producenter og importører som er omfattet af producentansvaret. Det vil derfor være essentielt, at netop kvaliteten bliver driver for, hvordan producentansvaret skrues sammen.

Afslutning

Vi støtter endvidere op om DI's høringssvar.

Vi i Plastindustrien står naturligvis til fuld rådighed for yderligere spørgsmål eller kommentarer, såfremt dette måtte blive relevant.

Med venlig hilsen,

Christina Busk, miljøpolitisk chef i brancheforeningen Plastindustrien

cb@plast.dk – 3330 8630

18. november 2020

LOBU

DI-2019-18464

Deres sagsnr.: J.nr. 2020-15628

Miljø- og Fødevareministeriet

mfvm@mfvm.dk

mabpe@mfvm.dk

Dansk Industri

Confederation of Danish Industry

DI's bemærkninger til lovforslag om udvidet producentansvar på engangsplast

DI takker for muligheden for at komme med bemærkninger til lovforslaget, der implementerer dele af engangsplastdirektivet ved at etablere producentansvarsordninger for 8 engangsplastprodukter, herunder særligt producentansvar for oprydning af henkastet affald.

Implementering af engangsplastdirektivet

Engangsplastdirektivet blev vedtaget med en hidtil uset hast, og direktivet og medfølgende retsakter og vejledninger bærer præg af dette. Virksomhederne er generelt stærkt udfordrede mht. implementeringen af direktivet, da grundlæggende definitioner og vejledninger endnu ikke foreligger. Som eksempel kan nævnes, at en række produkter pålægges en ny mærkning med ikrafttræden 3. juli 2020, men på nuværende tidspunkt er udformningen af mærket ikke endeligt afklaret. DI anerkender, at ansvaret herfor ligger hos EU-Kommissionen og ikke nationale myndigheder, men ikke desto mindre er det problematisk.

Generelt finder DI det tvivlsomt, om de redskaber, direktivet griber til, reelt er de mest effektive til at opnå de angivne målsætninger. Særligt er det ærgerligt, at direktivet – i modsætning til stort set alt andet, der er vedtaget på miljøområdet i de senere år – ikke har cirkulær økonomi, særligt genanvendelse, som sit omdrejningspunkt.

Når det er sagt, skal direktivet implementeres, og DI bidrager naturligvis gerne til, at det sker på en måde, så det gør så lidt skade som muligt. Heri ligger også, at DI bestemt ikke synes, at Danmark skal gå længere, end vi er forpligtet til i direktivet. Med dette for øje lægger DI vægt på:

- **Transparens.** Det er nødvendigt med gennemsigtighed om affalds- og pengestrømme for at sikre opbakning til systemet. Ligeledes må udgangspunktet være faktiske mængder af henkastet affald og omkostninger til affaldshåndtering.
- **Omkostningseffektivitet.** I forlængelse af ovenstående er det afgørende, at producenterne kan have tillid til, at de ikke betaler mere end højst nødvendigt for at løse den opgave, de er blevet pålagt.

- **Infrastruktur.** Siden det er vanskeligt at ændre design på produkter som cigaretter eller emballage, så ingen smider det fra sig et u hensigtsmæssigt sted, bør man fokusere på at etablere infrastruktur, som muliggør, at borgerne let kan rydde op efter sig.
- **Sammenhæng.** Der er betydeligt overlap med lovgivning om bl.a. andre producentansvar, og det er afgørende, at krav, definitioner mv. ikke skaber forvirring og uklarhed.

Indledende om producentansvar

Producentansvar som redskab har potentiale til mere miljøvenlig produktion, fordi der kan skabes incitament til at designe til genanvendelse. DI støtter dette. Men det kræver, at producenterne reelt kan handle på en måde, hvorpå det, de pålægges ansvar for, ændres. Det er ikke tilfældet for producentansvaret vedrørende henkastet affald i engangsplastdirektivet.

Formålet med producentansvaret i engangsplastdirektivet er at mindske mængden af henkastet affald i miljøet, men producenterne af engangsplast kan reelt ikke gennem designet af deres produkter undgå, at produkterne henkastes i miljøet. Kun forbrugernes opførsel kan ændre på dette. Der er således alene tale om, at producenterne i kraft af engangsplastdirektiv pålægges en ekstra omkostning, hvilket DI ikke finder hensigtsmæssigt.

Når det er sagt, bakker DI - omstændighederne taget i betragtning - op om lovforslagets formål om at etablere kollektive ordninger for at drive producentansvarsordningerne i engangsplastdirektivet.

Definition af producent

DI mener, at det styrende princip i producentansvaret vedrørende emballage bør være, at det led i værdikæden, der har størst indflydelse på udformningen af emballagen, pålægges ansvaret. På den måde skabes incitamentet til at vælge mere bæredygtigt designede emballager. Derudover bør det vægte tungt, at reglerne er simple og praktiske. Da der er et vist overlap med hensyn til omfattede produkter, giver det mening, at de samme definitioner gælder for engangsplastdirektivet.

Særligt skal henledes opmærksomhed på serviceemballage, dvs. de tilfælde hvor emballagen påfyldes i forbrugsøjeblikket (også kaldet to-go emballage). Værdikæden for serviceemballage er kendetegnet ved relativt få, store emballagefabrikanter og et meget stort antal meget små påfyldere. Det vil det være administrativt særdeles vanskeligt at sikre sig, at alle påfyldningssteder er registreret korrekt. Derfor bør emballagefabrikanten pålægges ansvaret for disse emballager.

Tilbageordningsordninger

DI vil gerne kvittere for, at lovforslaget giver mulighed for at etablere tilbageordningsordninger. DI vil opfordre til, at denne mulighed etableres på en så administrativ let måde som muligt for virksomhederne.

Bagatelgrænse

DI ønsker ikke, at der skal være en bagatelgrænse under hvilken man er holdt ude af producentansvaret. Til gengæld foreslår vi, at der tages hensyn til små producenter på den

måde, at de betaler en 'flat rate' i forbindelse med, at de registrerer sig i systemet. Det er vigtigt, at registreringen i systemet kan foregå på særdeles enkel vis, f.eks. ved at afkrydse et skema i forbindelse med anden lovpligtig registrering (f.eks. på virk.dk). Denne konstruktion er inspireret af den tyske model samt Dansk Retursystem, der tilbyder en forsimplet registrering for mikrobryggerier.

Samlet mener DI således, at alle, der pålægges et ansvar som producenter (hvem de end måtte blive) bør være med i systemet, da det giver legitimitet til systemet, at alle er med. Vi vurderer endvidere, at en bagatelgrænse indebærer risiko for forsøg på omgåelse. Særligt vil vi pege på nethandel som et vigtigt indsatsområde, og det er vigtigt at få med, hvis vi skal reducere emballageforbruget. Til sidst skal det nævnes, at tilsynsrollen lettes ved at indføre et system, hvor det må antages, at alle virksomheder indenfor de relevante branchekoder er omfattet.

Særlig kollektivordning for drikkebægre

DI undrer sig over, at der lægges op til en særskilt kollektivordning for drikkebægre, der ikke er emballage. Vi tilskriver dette lovtekniske årsager og forventer, at drikkebægrene indgår i kommende kollektivordning(er) på linje med de øvrige omfattede på produkter. I øvrigt forventer vi, at regelsættet vedrørende dette producentansvar er parallelt med producentansvaret for emballage, og vi henviser til DI's høringssvar og øvrige udmeldinger herom.

Samarbejdsforum mellem interessenter

DI kvitterer for oprettelsen af et samarbejdsforum mellem interessenter. Gruppens mandat og evt. mødekadence fremgår ikke af lovforslaget, og det vil være nyttigt at få beskrevet nærmere.

Opgørelse af omkostninger

DI bakker op om, at der generelt skal etableres en "enkel, gennemsigtig finansieringsmodel med færrest mulige administrative omkostninger" (p.29). Transparens er afgørende for opbakning til systemet, og DI skal beklage, at der ikke samtidig med lovforslaget foreligger en egentlig beskrivelse af pengestrømme, endsige den baseline, det er hensigten at etablere.

DI skal understrege, at der er tale om betydelig omkostninger, der pålægges virksomhederne – ifølge lovforslaget ca. 55 mio. kr. årligt (p. 58). Hertil kommer den usikkerhed, at beløbet kan ændre sig.

Såfremt engangsplastdirektivet får den tiltænkte effekt, bliver omkostninger lavere, og det er naturligvis positivt. Omvendt lægges op til, at det bl.a. er kommunernes omkostninger til oprydning, der dækkes, og kommunerne kan potentielt ændre deres oprydningsindsats og dermed omkostningerne i opadgående retning. Det finder DI ikke acceptabelt.

Vi vil opfordre til, at man fra myndighedernes side i den videre udmøntning stiller betydelige krav om dokumentation for øget mængde af henkastet affald, før det accepteres at lade beløbet stige ud over de angivne ca. 55 mio. kr. Såfremt der på ny skal åbnes for drøftelser af omkostninger – hvilket vi ikke nødvendigvis støtter - vil udgangspunktet for DI være omkostningerne i de mest omkostningseffektive kommuner som benchmark.

Alle drøftelse af omkostninger bør i øvrigt indgå i Samarbejdsforum mellem interessenter.

Freeridere

Hvis alle ikke betaler til systemet – hvis nogle kører ”frihjul” – kommer de resterende til at betale mere end deres fair andel, og det underminerer tilliden til systemet. Derfor bakker DI op om fastsættelse af straf til ”free riders”. Problemet er imidlertid, at frihjulet først skal stoppes.

En række af de produkter, der omfattes af engangsplastdirektivet, bliver hyppigt hentet over grænsen eller ligefrem smuglet. Med de omkostninger, der med direktivet pålægges producenterne, vil priserne sandsynligvis stige i de kommende år, og det vil være med til at fremme denne udvikling.

Tag cigaretter som eksempel: Der er ultimo 2019 vedtaget forhøjelser af cigaretafgifterne. Skatteministeriet vurderer i forbindelse med vedtagelsen af lovændringen, at de kommende forhøjelser vil betyde, at det aktuelle niveau for grænsehandlen vil vokse med 400 pct., op til anslået 940 millioner stk. cigaretter i 2022.

Oveni i dette skal tilføjes illegal handel. Det er i øjeblikket anslået i KMPG’s årlig rapport om illegal handel i Europa, at der blev indsmuglet ca. 200 millioner illegale cigaretter i Danmark i 2018. Dette forventes at stige markant i takt med afgiftsstigninger. I 2018 var totalmarkedet for cigaretter i Danmark 5.138 milliarder stk. cigaretter ifølge Danmarks Statistik.

Udgangspunktet for direktivet må være, at det, der er omfattet, er cigaretter, der lovligt sælges i Danmark. Det er næppe rimeligt, at illegal handel først tager markedsandele fra de lovlydige virksomheder, og dernæst efterlader regningen for oprydning. Det samme, om end formentlig i mindre grad, gør sig gældende for fødevarer, særligt konfektursegmentet.

Fordeling af omkostninger til oprydning af henkastet affald

Lovforslaget bruger gentagne gange formuleringen, at producenter skal betale ”forholdsmæssigt i forhold til deres markedsandel”. At dette er en rimelig løsning kræver, at markedsandel direkte afspejles i den henkastede affald, og det findes der så vidt vides ikke dokumentation for. Her tænkes i mindre grad på de enkelte brands, og i højere grad på produkttyper, der falder inden for samme kategori, men anvendes forskelligt. Emballage fra produkter, der indtages i hjemmet, ender typisk ikke som henkastet affald.

DI mener, at fordeling af omkostninger bør ske på et faktisk grundlag, og et antal stikprøver af en mængde indsamlet affald vil kunne bidrage til at højne vidensgrundlaget og styrke tilliden til processen vedrørende fordeling af omkostningerne.

Informationsforpligtelsen

Målet med oplysningstiltagene er ifølge direktivets artikel 10 at ’fremme ansvarlig forbrugeradfærd’. Direktivteksten må forstås sådan, at man ønsker at appellere til forbruge-

ren ansvarsfølelse ved at redegøre for bl.a. konsekvenserne for kloaknettet. DI vil imidlertid foreslå, at man supplerer dette med nyere viden om forbrugeradfærd og tilpasser oplysningstiltagene herefter.

I forlængelse heraf vil DI opfordre til, at man ser på antallet af offentlige skraldespande og askebægre samt placeringen heraf – i lyset af aktuel viden om f.eks. rygeres reelle adfærd, snarere end den adfærd, der ønskes. Branchen har en betydelig ekspertviden, som DI foreslår myndighederne at drage nytte af for at nå målet om mindre henkastet affald.

Når det handler om producentansvaret for tobaksfiltre vil DI i øvrigt gerne påpege, at branchens handlemuligheder er stærkt begrænset af lovgivning fra sundhedsmyndighederne, herunder også forbud mod eksempelvis at uddele bærbare askebægre med det formål at undgå henkastning af skod.

Alt i alt ser DI frem til den nærmere udmøntning af informationsforpligtelsen og vil opfordre til inddragelse af producenterne i såvel planlægning som praktiske udførelse af information til borgere og virksomheder.

Fiskegrej

Producentansvaret for fiskegrej er meningsfyldt, jf. de indledende bemærkninger i dette høringssvar – dvs. producenten af grejet har reel indflydelse på designet, og designet formodes at have betydning for genanvendelsen.

På området for fiskegrej er det DI's overordnede vurdering, at organiseringen området i dag fungerer tilfredsstillende. Udgangspunktet for os er, at en kommende kollektiv ordning skal finde en omkostningseffektiv løsning bygget på det eksisterende. Afgørende er, at indsamlingsvirksomhederne har adgang til at overtage den genanvendelige plast, og i det hele taget, at affaldet kommer på markedet.

Affaldsgebyret

Lovforslaget peger på, at når producenterne overtager omkostningerne forbundet med affaldshåndtering af produkter omfattet af lovforslaget, samt omkostninger til oprydning af henkastet affald, reducerer dette finansieringsbehovet igennem henholdsvis affaldsgebyr og skat (p. 57). DI skal opfordre til, at der fra regeringens side følges op på, at affaldsgebyr og skat (budget for området) på statsligt og kommunalt niveau rent faktisk reduceres.

Ecomodulation

Det fremgik af høringssmødet vedrørende lovforslaget, at Miljø- og Fødevareministeriet forventer, at betalingen til producentansvaret vedrørende oprydning vil blive underlagt regler om ecomodulation, dvs. at betaling afhænger af politisk fastlagte forudsætninger med den hensigt at tilskynde til miljøvenlig adfærd hos virksomhederne.

Der er stærkt brug for nærmere udmøntning af dette, særligt såfremt man vil lade sig inspirere af andre landes brug af mærkning på emballagen, da virksomhederne har brug for en længere periode til omlægning her. Udmøntningen bør i øvrigt også drøftes i Samarbejdsforum.

DI stiller sig gerne til rådighed for en uddybning af høringssvaret.

Med venlig hilsen
Louise Bünemann

Miljø- og Fødevarerministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Mail: mfvm@mfvm.dk
Kopi: mabpe@mfvm.dk

Nordensvej 3, Taulov
DK - 7000 Fredericia

Axeltorv 3, Axelborg
DK - 1609 København V

Tlf. +45 70 10 40 40
Fax. +45 75 45 19 28

cvr.nr. 45 81 25 10
mail@dkfisk.dk
www.dkfisk.dk

17. november 2020
Ref.: SSM/CSS

Høring om udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse – implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar

(Sagsnr. 2020-15628)

Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation (herefter benævnt "DFPO") har den 23. september 2020 modtaget ovennævnte høring.

Indledning

DFPO forstår, at dette udkast til lovforslag tilsigter at skabe hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til implementeringen i engangsplastdirektivet (herefter benævnt "SUP-direktivet"), der dikterer, at der skal implementeres et udvidet producentansvar på fiskeredskaber. Af høringssudkastet er det dog uklart om de foreslåede ændringer til loven vil medføre mere vidtrækkende konsekvenser for producenter og importører af fiskeredskaber end tilbagetagningskrav, da udkastet også vedrører *indsamling* af udtjente fiskeredskaber. SUP-direktivet dikterer ikke, at producenter og importører af fiskeredskaber skal have et oprydningsansvar. DFPO har deltaget i det samarbejdsforum, som ministeriet har sat op for "Producentansvar fiskeredskaber - Arbejdsgruppe om erhvervs- og fritidsredskaber", hvor DFPO gentagne gange har fået medgivet, at der ikke er tale om et oprydningsansvar for producenterne (og evt. indirekte erhvervet). Den sikkerhed så DFPO gerne bedre formuleret i lovteksten.

Indledningsvist skal DFPO desuden understrege og gentage nogle af vores synspunkter i forbindelse med implementeringen af selve SUP-direktivet. Det er vigtigt for erhvervet, at direktivet implementeres under hensyntagen til allerede eksisterende procedurer for indlevering og genanvendelse af udtjente redskaber i danske havne. Desuden skal implementeringen sikre, at mange års arbejde med udvikling af fiskeredskaber (eks. for bedre selektivitet for at undgå bifangster og minimering bundpåvikning) ikke tilsidesættes for at skubbe fokus over på et redskabs genanvendelsesmuligheder.

Nedenfor findes DFPOs bemærkninger til udvalgte ændringsforslag i udkastet til lovforslag.

DFPO's bemærkninger

Ad § 1, nr. 2 i udkastet til lovforslaget: indsætning af en ny overskrift til § 9 h: "Udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast", samt forslag til en nyaffattelse af § 9 h, der indeholder forslag om en ny udvidet producentansvarsordning for fiskeredskaber, der indeholder plast.

DFPO bemærker, at der i den foreslåede nyaffattelse af § 9 h, stk. 1, er indskrevet en henvisning til §§ 44 og 45 i miljøbeskyttelsesloven samt § 24 i havbeskyttelsesloven, samt at denne henvisning i de almindelige bemærkninger til udkastet til lovforslag, afsnit 3.1.1..3., s. 15, fremgår at denne henvisning er indsat således at det "*vil være muligt at bevare havnenes og kommunernes indsamlingsordninger samtidigt med, at der indføres udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast.*" Det er DFPOs anbefaling, at det kommer til at fremgå tydeligere af § 9 h, stk. 1, at følgende tekst: "*medmindre der er fastsat andre regler i medfør af lovens § 44 og § 45, stk. 2, og § 24 i lov om beskyttelse af havmiljøet.*", er indsat således at havnene og kommunerne har mulighed for at fortsætte deres indsamlingsordninger.

Vedrørende den foreslåede nyaffattelse af § 9 h, stk. 8, der omhandler miljøministerens beføjelse til at fastsætte regler om producenter og importørers pligt til at sikre opfyldelse af *nærmere fastsatte mål* for indsamling af udtjente fiskeredskaber, bemærker DFPO, at det er vigtigt, at disse opsatte mål er realistiske og er baseret på data på nuværende situation. Det fremgår af bemærkningerne til § 1, nr. 2 af udkastet til lovforslag, s. 69, at der skal fastlægges et "*nationalt minimumsmål for den årlige indsamling af udtjente fiskeredskaber*". Det er DFPOs vurdering, at der på nuværende tidspunkt ikke er tilstrækkeligt med data til at fastlægge minimumsmål, da det reelt set ikke vides, hvor mange udtjente fiskeredskaber, der *kan* indsamles, og dermed hvor mange udtjente fiskeredskaber, de enkelte producenter eller importører skal tilbagetage til genanvendelse. Det er DFPOs anbefaling, at miljøministeren bør indsamle de fornødne data før der fastsættes mål for affaldsindsamlingen, eller som minimum bør tage hensyn til det manglende datagrundlag ved udmøntning af denne beføjelse til at fastsætte mål for affaldsindsamling i en bekendtgørelse.

Angående den foreslåede nyaffattelse af § 9 h, stk. 9 vedrørende producenter og importørers oplysningspligt overfor slutbrugere af fiskeredskaber, bemærker DFPO, udover tidligere fremførte bekymring vedr. indsamling kontra tilbagetagning, at erhvervet ikke kan genkende *henkastning af udtjente fiskeredskaber, der indeholder*

plast fra erhvervsfiskeriet, som værende et reelt problem. Formuleringen antyder desuden et vist forsæt ved handlingen, hvilket DFPO ikke er bekendt med nogen beviser for er tilfældet.

DFPO bemærker, at det ikke fremgår tydeligt af den foreslåede nyaffattelse af § 9 h, stk. 10 vedrørende miljøministerens beføjelse til at fastsætte regler om producenters og importørers pligt til at give oplysninger om mængder mv. af fiskeredskaber, hvem producenterne og importørerne har denne oplysningspligt overfor.

Vedrørende den foreslåede nyaffattelse af § 9 h, stk. 12 vil DFPO gerne dele sin bekymring for, hvordan oplysningerne gøres offentligt tilgængelige og i hvilket format. Det er vigtigt for erhvervet, at oplysningerne ikke kan give anledning til fejlopfattelser af, at redskaber kan være mistet til havs, men reelt ikke bliver brugt af fiskeren, og således stadig er i fiskerens varetægt.

Med venlig hilsen

Sofie Smedegaard Mathiesen

Biolog, Danmarks Fiskeriforening PO

Miljø- og Fødevareministeriet
Att.: Marie Bøje Petersen
mfvm@mfvm.dk; mabpe@mfvm.dk

Den 18. november 2020

Jr.nr. 2020-15628, ref. MABPE

Høring over udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse – implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar

Dansk Erhverv har modtaget ovenstående i høring, som nærmere bestemt vedrører fastsættelse af hjemler til ordninger for udvidet producentansvar for fødevarebeholdere, indpakningsposer og -folier, drikkebæger, letvægtsplastbæreposer, vådservietter, balloner, tobaksfiltre og fiskeredskaber.

I alt skal etableres tre producentansvarsordninger, og der fastsættes i overvejende grad ensartede hjemler for udmøntningen af dem.

Hjemler til implementering af andre af engangsplastdirektivets krav end de til producentansvarsordningerne fastsættes senere, herunder særligt væsentlige og udfordrende problemstillinger så som håndteringen af free-rider problematikken, nedjusteringen af renovationsgebyret svarende til producenternes bidrag, mærkningsforpligtelser samt regel for, hvorvidt varer må sælges efter mærkningskravets ikrafttrædelse eller skal kasseres.

Generelle bemærkninger

Hjemlerne vedrører først og fremmest, at producentansvarsordninger kan udmøntes således, at producenterne alene varetager det finansielle ansvar, mens kommunerne varetager de operative opgaver. Dette er efter Dansk Erhvervs opfattelse vigtigt, da produktgrupperne er af så små mængder, at særskilte indsamlings- og oprydningsordninger for dem vil være stærkt miljøøkonomisk urentabelt.

Produktansvarsordningernes fornemmeste formål er, at motivere virksomhederne til at miljøforbedre sine produkter og sikre høj genanvendelse af disse. Men det er tvivlsomt, om der bliver tale om bidrag, herunder graduerede bidrag, der reelt vil give denne effekt. Effekten af ordningerne skal snarere forventes at blive, at virksomhederne ønsker at udtræde af ordninger for engangsartikler. Produktudvikling mhp. alternativer til engangsartikler vil således uagtet disse producentansvarsordninger ske i henhold til den generelle lovgivning og handplaner, der understøtter overgangen til en cirkulær økonomi.

For så vidt målet om at sikre en høj kvalitet af genanvendelsen af produkterne bemærkes det, at kommunerne, som forventes at få det operative ansvar i mange af de kommende ordninger, også er pålagt genanvendelsesmål.

Da producentansvarsordningerne således ikke forventes at komme til at indeholde iboende incitamenter til miljøforbedringer, finder Dansk Erhverv, at der skal udformes producentansvarsordninger, der først og fremmest sigter på at være økonomisk effektive.

Producenterne kan dog medvirke til en udformning af informationskampagner, der motiverer forbrugerne til at sortere mere og bedre, samt gøre en større indsats for at ramme gadens skraldespand. Et væsentligere virkemiddel i denne sammenhæng er dog reglen om bøde for at henkaste affald. Dette virkemiddel anvendes i praksis ikke i dag.

Dansk Erhverv støtter forslagene til de specifikke paragraffer.

Uden for høringen som sådan, skal det nævnes, at Dansk Erhverv bifalder, at ministeriet nedsætter såkaldte samarbejdsfora, hvori interessenter ser nærmere på udformningen af de enkelte ordninger sammen med ministeriet. På denne måde kan ordningerne tage udgangspunkt i kommunernes og virksomheders eksisterende strukturer og systemer.

Med venlig hilsen

Lisbet Hagelund
Chefkonsulent

**TOBAKS
PRODUCENTERNE**

Miljø- og Fødevareministeriet
Slotsholmsgade 12,
1216 København K

18. november 2020

E-mail: mfvm@mfvm.dk
Kopi: mabpe@mfvm.dk
Journalnummer: 2020-15628

Hørings svar vedr. udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse – implementering af engangsplastikdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar

Tobaksproducenterne kvitterer for muligheden for at give bemærkninger til udkastet til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse – implementering af engangsplastikdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar.

Tobaksproducenterne repræsenterer British American Tobacco, Japan Tobacco International og Imperial Brands, der tilsammen udgør ca. 85 procent af det danske tobaksmarked.

Uhensigtsmæssig henkast af cigaretfiltere udgør en belastning for både natur og miljø, hvorfor Tobaksproducenterne deler ambitionen om at få reduceret mængden og skabe renere omgivelser. Det er et ansvar, der både er pålagt producenterne og forbrugerne.

Vi vil derfor også kvittere for, at Miljø- og Fødevareministeriet inddrager alle relevante interessenter i at få skabt løsninger, der gør, at vi kan bidrage til opfyldelse af engangsplastikdirektivets målsætninger om at mindske udvalgte plastikprodukters miljøpåvirkning samt fremme innovationen af bæredygtige og miljøvenlige alternativer.

Lovudkastet (og engangsplastikdirektivet) indebærer en række områder, som Tobaksproducenterne vil give kommentarer til i følgende rækkefølge:

1. Oplysnings- og informationskampagner målrettet slutbrugeren
2. Mærkningskrav for tobaksprodukter med filtre

Tobaksproducenterne

H. C. Andersens Boulevard 18, 1553 København
+45 41 87 08 21 · tma@tobaksproducenterne.dk · www.tobaksproducenterne.dk

3. Free riders – udfordringen med grænsehandel og illegal handel
4. Generelt om udmøntningen af udvidet producentansvar for cigaretfiltere

1. Oplysnings- og informationskampagner målrettet slutbrugeren

I overensstemmelse med engangsplastdirektivets artikel 10 skal producenter afholde omkostninger til bl.a. oplysningstiltag, der skal oplyse forbrugeren/slutbrugeren om korrekt affaldshåndtering og derigennem reducere mængden af henkastet affald.

For at kunne indfri ambitionen om færre cigaretfiltere i natur og miljø er det vigtigt at iværksætte initiativer, der er målrettet slutbrugeren – i dette tilfælde rygeren - da denne skal blive bevidst om, at cigaretfiltere udgør en miljømæssig belastning og derfor skal bortskaffes på korrekt vis. Selvom mange i dag er blevet mere bevidste om cigaretfilteres miljøbelastning, er det Tobaksproducenternes vurdering, at der stadig findes rygere, der ikke ved, hvordan man bortskaffer cigaretfiltere korrekt. Der er stadig gængse opfattelser om, at korrekt bortskaffelse sker via f.eks. kloakriste, ligesom visse rygere kan have deres forbehold i forhold til at smide cigaretskod i skraldespande uden tydeligt markerede askebægere.

På den baggrund er oplysnings- og informationskampagner vigtige værktøjer til at ændre mange rygeres adfærd, ligesom det er vigtigt at inddrage relevante miljø- og affaldsaktører, der har relevant viden om, hvordan forbrugere oplyses og påvirkes til øget miljøbevidsthed.

Yderligere er Tobaksproducenterne tilhængere af, at man benytter den allerede gældende lovhjemmel i miljølovgivningen til at udskrive miljøafgifter/bøder til personer, der henkaster affald i naturen og miljøet.

2. Mærkningskrav for tobaksprodukter med filtre

Pr. 3. juli 2021 pålægges producenter af tobaksprodukter med filtre at påføre mærkning på tobaksproduktets ydre emballage i overensstemmelse med engangsplastdirektivets artikel 7 og dertilhørende del D i direktivets bilag. Mærkningen har til formål at oplyse forbrugeren om tilstedeværelsen af plast i produktet, produktets deraf negative miljøpåvirkning samt oplyse om

hensigtsmæssige affaldshåndteringsmuligheder.

Tobaksproducenterne mener som udgangspunkt, at mærkning er et udemærket oplysningstiltag, der kan understøtte øvrige oplysningstiltag. Dog må Tobaksproducenterne gøre opmærksom på, at tidsrammen for implementeringen af mærkningskravet er yderst udfordrende, da der stadig afventes endelig afklaring på de specifikke krav til mærkets udformning, design, placering mv. Dermed kan producenter ikke påbegynde den påkrævet produktionsomstilling, således at producenterne kan efterleve de kommende krav.

En produktionsomstilling er en omfattende, tidskrævende og kompleks proces, der omfatter mange aktører og led i virksomheden samt eksterne leverandører, hvorfor det oprindeligt også var målsætningen, at producenter skulle tildeles 12 måneder til produktionsomstilling.

Yderligere bør deres tages højde for følgende faktorer i forbindelse med mærkning af tobaksprodukter med filtre:

- Mærkningskravene skal stemme overens med de allerede gældende regler for tobaksemballage, herunder kravene til sundhedsinformation jf. tobaksvaredirektivet 2014/40/EU. Der er krav om, at 65 pct. af forsiden og bagsiden af en emballage skal være dækket af kombinerede sundhedsadvarsler. 50 pct. af hver laterale side af en emballage skal ligeledes være dækket af sundhedsadvarsler. Derudover er der yderligere krav til emballagen, herunder påførelse af et afgiftspligtigt stempelmærke, et sporingsmærke mv.

Nogle af disse krav er kun få år gamle, og i den forbindelse måtte producenter foretage flere produktionsomstillinger, hvilket var omkostningskrævende, men som også indbefattede et ressourcespild i form af ubrugeligt emballagemateriale.

Det er derfor Tobaksproducenternes anbefaling, at den mærkning, som engangsplastdirektivet påkræver, placeres på én af de laterale sider af emballagen, og at mærkningen maksimalt fylder 10 millimeter. Dermed benyttes allerede eksisterende plads på emballagen, og man undgår derved unødigt ressourcespild.

- Der bør indtænkes en vis grad af fleksibilitet i mærkningskravene, således at producenter – afhængig af produktets design – har en vis frihed til at påføre mærkningen uden at skulle foretage omfattende re-designs af emballagen. Naturligvis skal dette gøres i fuld

Tobaksproducenterne

H. C. Andersens Boulevard 18, 1553 København

+45 41 87 08 21 · tma@tobaksproducenterne.dk · www.tobaksproducenterne.dk

overensstemmelse med kravene om en synlig og ubrudt mærkning.

- Ifølge tobaksvaredirektivet skal sundhedsadvarslerne på forsiden og bagsiden af emballagen rotere på årlig basis, dvs. pr. 1. januar hvert år, således at de samme sundhedsadvarsler ikke fremgår flere år i streg, men derimod varierer. Tobaksproducenterne anbefaler, at den fremtidige miljømærkning tilpasses denne årlige rotation af sundhedsvarsler, så producenter kan foretage produktionsomstillingen til de nye miljømærkningskrav på samme tidspunkt. Derfor bør ikrafttrædelsesdatoen rykkes fra 3. juli 2021 til 1. januar 2022.

3. Free riders - udfordringen med grænsehandel og illegal handel

Tobaksproducenterne vil gerne kvittere for, at ministeriet i udkastet til lovforslaget adresserer udfordringen med såkaldte "free riders", dvs. producenter, importører og bemyndigede repræsentanter, der ikke overholder deres pligt til at lade sig registrere, føre regnskab eller undlader at give oplysninger i forbindelse med tilsynsmyndighedens kontrol mv. Skal det udvidet producentansvar fungere i praksis, er det vigtigt, at førnævnte økonomiske aktører ikke kan omgå producentansvaret – heller ikke når det omhandler produkter fra udenlandske producenter, der markedsføres nationalt.

Det løser dog ikke udfordringen med grænsehandel eller illegal handel. I forhold til grænsehandel er der tale om privatpersoner, der bringer produkter over grænsen – og derfor ikke vil kunne kontrolleres på samme måde som en udenlandsk producent, der markedsfører sine produkter på det danske marked. Den illegale handel medfører også "free riders", her i form af kriminelle, der sælger ulovligt importerede tobaksprodukter eller kopiprodukter til danske forbrugere.

I forbindelse med at cigaretter er blevet pålagt markante afgiftsstigninger pr. henholdsvis 1. april 2021 og 1. januar 2022 har Skatteministeriet vurderet, at grænsehandelen med cigaretter vil vokse kraftigt. Den illegale handel med tobaksvarer vokser ligeledes og må forventes at vokse yderligere, når begge afgiftsstigninger er fuldt indfaset.

Det udvidet producentansvar pålægger producenter at påtage sig omkostningerne for oprydning og affaldshåndtering med udgangspunkt i de respektive producenters markedsandele. Hvis ikke der tages højde for både

Tobaksproducenterne

H. C. Andersens Boulevard 18, 1553 København

+45 41 87 08 21 · tma@tobaksproducenterne.dk · www.tobaksproducenterne.dk

en voksende grænsehandel og illegal handel, vil det udvidet producentansvar kunne medføre, at producenter skal påtage sig omkostningerne for denne type af "free riding". Lovlydige producenter vil med andre ord risikere at ende med at skulle finansiere oprydningen efter kriminelle cigaretsmuglere.

Tobaksproducenterne anerkender, at dette er en svær udfordring og vil gerne bistå ministeriet i at finde løsninger herpå.

4. Generelt om udmøntningen af udvidet producentansvar for cigaretfilter

Det udvidet producentansvar bør udmønte sig efter to principper, der gør sig gældende i engangsplastdirektivet, nemlig proportionalitet og effektivitet.

Det er afgørende, at der etableres en gennemsigtig ordning og model, der effektivt reducerer mængden af henkastet affald i naturen og miljøet, ligesom omkostningerne, der pålægges producenterne, bør være proportionelle i forhold til den pågældende producents markedsandel – og at omkostningerne reduceres i takt med den faldende mængde henkastet affald.

Yderligere bør det tilstræbes at sikre sig et mere udførligt videns- og datagrundlag for den henkastede affaldsmængde indenfor de udvalgte produktgrupper. Det bør også tilstræbes, at man inddrager relevante miljø- og affaldsaktører, der kan bidrage med specialiseret viden og erfaring vedrørende etablering af producentansvarsordninger, fastsættelse af renholds niveauer mv.

Omkostningerne for producenterne bør alene vedrøre henkastet affald i offentligt rum, hvorfor eksempelvis private veje, private arrangementer, private strande mv. ikke bør indregnes i en model for det udvidet producentansvar.

Derudover bør beregningen af omkostningerne for oprydning og håndtering af cigaretfilter baseres på vægt fremfor på styk, da hovedparten af cigaretfilter samles op maskinelt.

Med venlig hilsen,

Tine Marie Andersen,
Direktør, Tobaksproducenterne

Tobaksproducenterne

H. C. Andersens Boulevard 18, 1553 København
+45 41 87 08 21 · tma@tobaksproducenterne.dk · www.tobaksproducenterne.dk

København den 18. november 2020

Miljø- og Fødevareministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

ATT: Maria Bøje Petersen

HØRINGSSVAR - HØRING OVER UDKAST TIL LOV OM ÆNDRING AF LOV OM MILJØBESKYTTELSE - IMPLEMENTERING AF ENGANGSPLASTDIREKTIVETS BESTEMMELSER OM UDVIDET PRODUCENTANSVAR OG OPRYDNINGANSVAR

Under henvisning til Miljø- og Fødevareministeriets høringsbrev af 23. september 2020 vedrørende ovennævnte lovudkast skal British American Tobacco Denmark A/S ("BAT") hermed fremkomme med bemærkninger til udkastet.

BAT takker for muligheden for at afgive høringssvar. Det er vigtigt, at den konkrete udmøntning af engangsplastdirektivet bliver til i dialog med de berørte parter for at sikre effektive og proportionale løsninger, der kan medvirke til at reducere udbredelsen af engangsplastaffald i miljøet. BAT støtter derfor op om de initiativer, som Miljø- og Fødevareministeriet indtil videre har igangsat med henblik på at etablere en åben dialog med de berørte parter for at sikre en ordentlig implementering af engangsplastdirektivet i dansk ret.

Vi støtter også op om regeringens bestræbelser på at implementere direktivet inden fristen den 3. juli 2021 på trods af de forsinkelser, som implementeringen af direktivet har været mødt med på EU-plan, herunder det forhold, at Kommissionen endnu ikke har offentliggjort sine retningslinjer for kriterier om omkostningerne ved oprydning af henkastet affald, jf. direktivets art. 8, stk. 4.

På grund af den høje kompleksitet, der knytter sig til den praktiske efterlevelse af engangsplastdirektivet og behovet for en ensartet praksis på tværs af EU, er det yderst vigtigt med en direktivnær implementering af engangsplastdirektivet, som ikke går videre end de krav, der følger af direktivet, hvilket Miljø- og Fødevareministeriet da også har lagt op til i forhold til reglerne om udvidet producentansvar med dette lovudkast. Foranstaltninger bør ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målet om at forebygge og mindske visse plastprodukters indvirkning på miljøet og bør ikke udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstater. På denne måde sikres det også, at de nødvendige retningslinjer og gennemførelsesakter kan komme på plads i EU, inden de nærmere regler udmøntes i dansk ret på bekendtgørelsesniveau.

1. Bemærkninger til det udvidede producentansvar

Det udvidede producentansvar i engangsplastdirektivet er en meget kompleks problemstilling, hvilket også er grunden til, at bestemmelserne herom i direktivet først træder i kraft den 31. december 2024 for de fleste engangsplastprodukter og den 5. januar 2023 for så vidt angår tobaksvarer med filtre. Det er også grunden til, at det er forudsat i direktivet, at Kommissionen i samråd med medlemsstaterne skal udarbejde retningslinjer for kriterier om omkostningerne ved oprydning af henkastet affald.

Selvom der findes udvidede producentansvarsordninger på andre områder, er anvendelsen af sådanne ordninger på specifikke produkter imidlertid ny for mange producenter. Yderligere er forpligtelsen til oprydning af affald et nyt koncept og kræver nøje overvejelse for at sikre en forholdsmæssig og omkostningseffektiv tilgang. I denne henseende er det nødvendigt at understrege, at manuel rengøring ikke er omkostningseffektiv og derfor bør begrænses i mindst muligt omfang i situationer, hvor automatiseret rengøring ikke er mulig.

Det er derfor vigtigt, at fastlæggelsen af rammerne om den udvidede producentansvarsordning for tobaksvarer med filtre sker med udgangspunkt i de to grundlæggende principper, der fremgår af selve direktivet - nemlig at ordningen skal være omkostningseffektiv og proportional.

I forbindelse med arbejdet med de materielle regler under producentansvarsordningen er det samtidig vigtigt, at der fastsættes klare retningslinjer for opgørelsen af omkostningerne ved oprydning af henkastet affald, som ligeledes tager udgangspunkt i direktivets krav om omkostningseffektivitet og proportionalitet, jf. art. 8, stk. 4. Det inkluderer en klar definition af alle aktørers roller / ansvar, korrekt rapportering og revision og ligebehandling af producenter. Producenterne bør samtidig gives et transparent overblik over, hvordan omkostningerne opgøres.

Kravet om omkostningseffektivitet og proportionalitet medfører også, at der bør defineres en klar og rimelig standard for renhed på offentlige steder. En sådan standard for renhed vil fungere som en rettesnor for, hvornår et offentligt område er rent nok, og dermed afklare, hvilke renholdelsesomkostninger, der skal anses for at være proportionale.

Det skal her understreges, at det følger af direktivet, at oprydningsomkostningerne alene skal vedrøre oprydning af henkastet affald på offentlige steder, og altså ikke på områder, der administreres af private virksomheder eller organisationer i erhvervsøjemed, uanset om disse områder er offentligt tilgængelige (som f.eks. private events, private strande, private veje mv.). Enhver beregning af omkostninger til oprydning af cigaretskod skal afspejle den faktiske forekomst af skod, der findes i det offentlige miljø, snarere end udelukkende at være baseret på den mængde cigaretter, der markedsføres. Producenterne bør også kun betale for brug af frivillige til renholdelsesopgaver, hvis rengøringen sker på et offentligt sted, på vegne af en offentlig myndighed og på en omkostningseffektiv måde til efterlevelse af den ovennævnte standard for renhed.

Det er endvidere BATs forhåbning at de materielle regler under producentansvarsordningen vil sørge for en fuldkommen transparent model for fordelingen af omkostningerne ved oprydning af henkastet affald imellem de forskellige aktører. Dette gælder naturligvis i forholdet mellem de forskellige producenter af

tobaksvarer med filtre, men også både i forholdet mellem producenter og offentlige myndigheder og i forholdet mellem producenter af de forskellige typer af engangsplastprodukter, der er omfattet af art. 8 i engangsplastdirektivet for at undgå krydssubsidiering.

I forhold til fordelingen af omkostningerne skal BAT desuden henstille til, at der vælges en løsning, hvor fordelingen af omkostningerne afhænger af vægten af de markedsførte tobaksvarer med filtre - i stedet for antallet af produkter - da vægt generelt er den mest anvendte måleenhed i tobaksindustrien.

BAT skal på dette tidspunkt anmode om, at hvis Miljø- og Fødevarerministeriet beslutter at aktivere muligheden for at anvende faste flerårige økonomiske gebyrer i forhold til de økonomiske bidrag til bortskaffelse af affald, skal det ske med ånden og målet med SUP-direktivet i tankerne, og vi tilskynder til, at der sættes følgende betingelser: (i) sikre, at producenter ikke betaler mere end nødvendigt for at levere tjenester på en omkostningseffektiv måde; ii) medtagelse af en type benchmarking-proces (lignende karakteristika, omkostningsstrukturer og tjenester) (iii) sikre regelmæssig revision af ordningerne på baggrund af data af høj kvalitet med henblik på at opfylde kravet om fuld gennemsigtighed.

Faldende omkostninger over tid, efterhånden som mængden af affald falder, vil give alle aktører et incitament til at nå målene om reduktion af henkastet affald.

I enhver EPR-ordning, der implementeres, bør solnedgangsbestemmelser gælde for at sikre effektivitet eller for at fastslå, om der kan være mere effektive måder (såsom forbrugeruddannelse og oplysningsprogrammer), som en bestemt ordning kan implementere.

Endelig kræver artikel 8 i SUP-direktivet, at producenter af tobaksvarerfiltere betaler for omkostningerne forbundet med bevidstgørelsesforanstaltninger og kræver også, at sådanne foranstaltninger er omkostningseffektive og forholdsmæssige og bør være klart knyttet til direktivets artikel 10. I denne henseende bør der overvejes kampagner med flere produkter / flere sektorer for at maksimere kampagnen rækkevidde.

Hovedfokus bør være på at forhindre henkast af affald i første omgang og fremme innovation snarere end at forsøge at minimere miljøpåvirkningen forårsaget af upassende opførsel.

- 0 -

Med venlig hilsen

Caroline Stage Olsen

Senior Government Affairs Manager, British American Tobacco Denmark

Miljø- og Fødevareministeriet

Departementet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Sendt til: mfvm@mfvm.dk med kopi til mabpe@mfvm.dk (journalnummer 2020-15628)

17. november 2020

Høringssvar til udkast til lovforslag om ændring af miljøbeskyttelsesloven (implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningsansvar), journalnummer 2020-15628

HORESTA og erhvervet er imødekomende for tiltag, der kan være med til at minimere den skadelige påvirkning af engangsplast, der er med til at skade den natur og de fødevarer, som mange i vores branche lever af. Vi er også tilhænger af, at indsatsen sker på EU niveau, da affald herunder plastik ikke kender landegrænser.

HORESTA har noteret, at lovhjemlerne efterfølgende vil blive udmøntet i bekendtgørelser, herunder gennem ændring af emballagebekendtgørelsen og en ny bekendtgørelse om engangsplastprodukter og andre plastprodukter.

Det er især den senere udmøntning, som har vores interesse, da det vil medføre væsentlige konsekvenser for vores medlemmer, som følge af at producenter fremadrettet skal afholde omkostningerne forbundet med affald fra engangsplastprodukter, der indeholder plast.

HORESTA vil dog benytte lejligheden til at pointere, at kommende regler bør have fokus på følgende:

1. Afgifter på service- og engangsemballage skal sikre overgang til grønne alternativer
2. Eksisterende afgifter og indsats er allerede med til at sikre producent- og oprydningsansvar
3. Gennemsigtighed i proces og afgifter
4. Hensyn til kvalitet og fødevarer sikkerhed

Hotel • Restaurant
& Turisterhvervet

Vodroffsvej 32
1900 Frederiksberg C

Tel +45 35 24 80 80
Fax +45 35 24 80 88

www.horesta.dk
horesta@horesta.dk

cvr.nr. 17 01 48 11

1. Afgifter på service- og engangsemballage skal sikre overgang til grønne alternativer

Generelt mener vi, at eksisterende afgifter og seneste stigning på engangsservice og emballage rammer skævt og på et dårligt tidspunkt, hvor Danmark og især vores branche er hårdt ramt af COVID-19.

Regeringen har ved årsskiftet vedtaget en tredobling af afgiften på engangsservice og plastposer for at minimere unødvendigt brug af plastposer og engangsservice.

HORESTA mener fortsat, at en tredobling af en afgift er drastisk især når de rammer de mere bæredygtige løsninger hårdere. Da afgiften opgøres efter vægt, og da bæredygtigt service ofte er tungere end den traditionelle, betyder det et endnu større afgiftsmæk, hvis man har valgt eller vælger bæredygtige løsninger. Desværre fremstod forslaget som både forhastet og uigennemtænkt, og afgiften bremser virksomhedernes tiltag i retning mod en mere klimavenlig og bæredygtig drift. HORESTA ønsker en afgift, der giver incitament for at vælge grønt!

Selve afgiftsforhøjelserne sker i en periode, hvor der grundet COVID-19 er behov for øget brug af engangsprodukter, og hvor myndighederne i perioder kun har tilladt take-away eller vedtaget restriktioner, hvor mange vælger restaurantbesøg fra – og som har medført øget brug af take-away.

I samråd for skatteminister Morten Brødsgaard og miljø- og fødevareminister Lea Wermelin den 6. februar 2020 ville ministrene afvente en undersøgelse, som nu er blevet offentliggjort under titlen "Markedsanalyse og kortlægning af engangsplastprodukter og deres alternativer". Rapport bekræfter at alternativer til produkter af engangsservice koster mere, og at de er mere miljøvenlige end tilsvarende af plastik.

Derfor mener vi allerede nu, at der grundlag for differentieret afgifter, så vi kan fremme den grønne dagsorden ved at minimere mængden af emballage, poser og engangsservice af plast mod de mere bæredygtige alternativer ved at minimere afgiften på disse.

2. Eksisterende afgifter og indsats er allerede med til at sikre producent- og oprydningsansvar

Som nævnt er turistbranchen allerede hårdt ramt af afgifter, der især under COVID-19 rammer ekstra hårdt.

Eksisterende afgifter – som sidste års tredobling - må være indbefattet i de tiltag, som skal sikre producent- og oprydningsansvar. Disse afgifter giver netop ekstra midler til statskassen til at dække oprydning og håndtering af plast-

Hotel • Restaurant
& Turisterhvervet

Vodroffsvej 32
1900 Frederiksberg C

Tel +45 35 24 80 80
Fax +45 35 24 80 88

www.horesta.dk
horesta@horesta.dk

cvr.nr. 17 01 48 11

affald, som borgerne efterlader. Dette er altså allerede nu i overensstemmelse med producent- og oprydningsansvar, hvor udbydere af takeaway betaler en andel for, at borgere og turister efterlader affald udenfor spisestederne, mens de selv sørger for at håndtere og modtage affald i egne områder.

3. Gennemsigtighed i proces og afgifter

Fremtidig lovgivning bør baseres på aktuel evidens, og derfor opfordres de danske myndigheder til at bestrebe sig på at sikre en transparent proces, som inddrager aktørernes ekspertviden og data i de politiske forhandlinger.

Afgiftssystemet bør baseres på en løbende uvildig og transparent vurdering af den mængde af affald på offentligt ejede arealer i Danmark med henblik på at skabe incitament til at reducere plastikmængden.

Myndighederne bør efterleve direktivet og ekskludere alle private arealer fra undersøgelsen, da producenter ikke har ansvaret for henkastet affald på privat grund.

En løbende måling af mængden af affald på offentlige arealer i Danmark sammenlignes med en tydeligt defineret baseline for mængden af affald og eventuelle tiltag for at påvirke dette.

4. Hensyn til kvalitet og fødevarerikkerhed

I Danmark har vi tradition for en høj fødevarerikkerhed, som ikke må sættes over styr i forbindelse med udfasning af produkter af plastik. Det er vigtigt, at der findes ordentlige alternativer inden eksisterende takeaway materialer forbydes. Myndighederne bør ikke fremskynde en proces, som i sidste ender med at sætte udviklingen tilbage, som koster på fødevarerikkerheden eller som bidrager til øget madspild. Det samme gælder i forhold til kvaliteten af produkterne, hvor nogle på nuværende har tvivlsom karakter. Det betyder, at myndighederne skal skubbe på forskning og udvikling af gode alternativer, som kan leve op til forbrugernes krav.

HORESTA mener overordnet, at udfasningen af plastik ved takeaway skal gøres ordentligt og ikke forhastet. Samtidig kan plastik være hensigtsmæssigt i nogle tilfælde, hvis der sikres en ordentlig genanvendelse.

Spørgsmål til ovenstående kan rettes til mig på holt@horesta.dk.

Med venlig hilsen

Miljøchef,
HORESTA

Hotel • Restaurant
& Turisterhvervet

Vodroffsvej 32
1900 Frederiksberg C

Tel +45 35 24 80 80
Fax +45 35 24 80 88

www.horesta.dk
horesta@horesta.dk

cvr.nr. 17 01 48 11

Miljø- og Fødevareministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

18. november 2020

Til Miljø- og Fødevareministeriet

Indledningsvis vil Japan Tobacco International Denmark A/S (JTI) gerne bede om at blive tilføjet høringslisten til kommende høringer ang. implementeringen af Engangsplastdirektivet. JTI er Danmarks tredjestørste tobaksproducent, og implementeringen af direktivet vil påvirke virksomheden markant og direkte.

Forslaget til Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar og oprydningens ansvar) indeholder bestemmelser for en række forskellige produkter. JTI's høringssvar fokuserer på *3.4. Implementering af udvidet producentansvar for balloner, vådservietter, filtre til tobaksvarer af engangsplast.*

JTI vil gerne kvittere for den brede inddragelse af interessenter, som Miljø- og Fødevareministeriet allerede på dette forholdsvis tidlige stadie har vist. Inddragelse af interessenterne er efter JTI's overbevisning afgørende for at kunne sikre en smidig implementering samt et effektivt og proportionalt system.

JTI deler Miljø- og Fødevareministeriets forslag om fortsat at lade kommuner og stat forestå oprydningen af henkastet affald fra de omfattede engangsplastprodukter. Udover at oprydning ikke er en opgave, som kan udtages af kommunernes ansvarsopgaver, ville en overdragelse af ansvaret efter JTI's opfattelse hverken føre til en omkostningseffektiv løsning eller tage højde for den ressource- og kompetenceudnyttelse, der allerede finder sted i kommuner og stat. Den mest effektive ordning vil, som foreslået, være at lade producenterne afholde omkostningerne forholdsmeæssigt i forhold til deres markedsandel.

JTI Denmark A/S
Tobaksvejen 2A
2860 Søborg

jti.com

JTI vil ligeledes gerne støtte den foreslåede udvidelse af Miljøbeskyttelseslovens § 9 æ med henblik på at indhente fyldestgørende oplysninger fra alle producenter omfattet af det udvidede producentansvar for tobaksvarer af engangsplast. Det er altafgørende for et fair og transparent system, at producenterne indberetter fyldestgørende oplysninger.

I den forbindelse ser JTI forslaget om en kollektiv ordning, som ifølge lovforslaget på vegne af producenter og importører kan varetage dele af de administrative opgaver, der følger af det udvidede producentansvar for engangsplastprodukter, for eksempel at indhente de lovpligtige data fra producenter og aktører samt indberette og videreformidle disse oplysninger videre til myndigheder og til den producentregisteransvarlige organisation, som en god løsning.

Den foreslåede udvidelse af Miljøbeskyttelseslovens § 9 ø henlægger kompetencen til at varetage administrationen af det udvidede producentansvar for filtre til tobaksvarer af engangsplast til en privat organisation. Forudsætter man, som Miljø- og Fødevarerministeriet, at den producentregisteransvarlige organisation for engangsplastprodukter er oprettet som en non-profit organisation og er egnet til at efterleve kravene til kvalitetssikring m.v., finder JTI, at en sådan organisation vil være hensigtsmæssig.

JTI vil gerne kvittere for, at Miljø- og Fødevarerministeriet indtænker risikoen for en stigning i den illegale handel. Det burde være en naturlig del af al lovgivning, der har med tobaksområdet at gøre, men på trods af de ofte direkte og målbare konsekvenser af ny regulering, er det ikke almindelig praksis.

Som med al anden ny regulering, der kan gøre tobaksvarer dyrere, er der en betydelig risiko for, at også den foreslåede lovgivning vil kunne aflæses i et voksende illegalt marked, ligesom der er en risiko for, at nogle vil forsøge at omgå de forpligtelser, de har.

JTI støtter strengere straffe for illegal handel med tobak generelt og vil også støtte en markant straf til de producenter, der ikke efterlever deres forpligtelser som fastsat med dette lovforslag.

Med venlig hilsen

Morten Flindt

Corporate Affairs & Communication Manager

Japan Tobacco International Denmark A/S

NOTAT

mfvm@mfvm.dk
med kopi til nifol@mfvm.dk
Journalnummer 2019-6081

KL høringsvar over udkast til lov om miljøbeskyttelse - implementering af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar

KL har modtaget høring af udkast til ovenstående. KL takker for det fremsendte og fremsender hermed bemærkninger til høringen, med forbehold for den politiske behandling af sagen.

Lovforslaget skal implementere dele af engangsplastdirektivet i dansk lovgivning. Udkastet vil skabe hjemmel til tre nye ordninger;

- Producentansvar for fiskeredskaber der indeholder plast
- Producentansvar og oprydningsansvar for drikkevarebeholdere og drikkevarebægre, der ikke er emballage
- Oprydningsansvar for balloner, vådservietter og filtre til tobaksvarer.

Desuden foreslås en udvidelse af det gældende producentansvar på emballager, der vedrører et oprydningsansvar for visse emballager af engangsplast.

Generelle bemærkninger

Indledningsvis bakker KL fuldt ud op om de ambitiøse EU-mål om genanvendelse og bæredygtig materialeanvendelse, som lovforslaget skal være

med til at implementere. KL er derfor også optaget af, at organiseringen af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar i Danmark bliver den, der bedst muligt understøtter målene.

KL støtter, at der sættes fokus på engangsemballager, da de udgør et reelt affalds-/miljøproblem og tab af ressourcer. Det gælder både engangsemballager, der henkastes eller afleveres i relation til den offentlige skattefinansierede opgave med renhold, og engangsemballager, der afleveres via de gebyrfinansierede kommunale regulativfastsatte affaldsordninger for husholdninger og erhverv.

Lovforslaget bør forholde sig mere konkret til, hvordan man vil forholde sig til organiseringen og finansieringen af engangsplast, der indsamles via de kommunale affaldsordninger, der er gebyrfinansieret. Det må forventes, at mere engangsplast på sigt ender i kommunale ordninger, hvis mængderne af henkastet affald forhåbentligt falder.

Som det var tilfældet med lovforslaget om udvidet producentansvar for emballager, består udkastet alene af bemyndigelser til ministeren. Det fremgår ikke af lovbemærkningerne, hvordan direktivets bestemmelser mere konkret skal udmøntes.

KL kvitterer igen for, at der hermed tages udgangspunkt i den gældende organisering, hvor kommunerne har en central rolle, så der kan bygges

Dato: 18. november 2020

Sags ID: SAG-2020-05853
Dok. ID: 3010434

E-mail: ACH@kl.dk
Direkte: 3370 3411

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 4

videre på de kommunale erfaringer og den eksisterende kommunale infrastruktur.

På baggrund af ovenstående finder KL det afgørende, at KL og kommunerne på lige fod med andre centrale aktører fortsat inddrages i tilrettelæggelsen af en fremtidig model for implementeringen af engangsplastdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar. Det gælder både fastlæggelsen af de overordnede principper for finansiering og organisering samt den konkrete udmøntning. Lovforslaget og det efterfølgende arbejde med implementeringen af engangsplastdirektivet bør koordineres med de øvrige producentansvarsordninger, så rollefordeling og ansvar afstemmes. KL gør opmærksom på, at implementeringsfristen for engangsplastdirektivet ligger forud for emballagedirektivet.

Behov for politisk stillingtagen til rammer og principper

Lovforslaget er primært en bemyndigelseslov, hvilket begrundes i, at der kræves detaljerede regler, som egner sig bedst til at fastlægge og tilrette i bekendtgørelser.

KL finder imidlertid også her, lige som det var tilfældet med det udvidede producentansvar for emballager, at implementeringen har så stor betydning, at de overordnede rammer og principper for implementeringen og organiseringen af affaldssektoren fremover bør drøftes og fastlægges politisk af Folketinget i forbindelse med lovbehandlingen, mens den konkrete udmøntning af rammer og principper kan ske via bekendtgørelser, som der er lagt op til.

Kommunerne ønsker at bidrage gennem forpligtende samarbejde

Der er politisk enighed om, at vi har brug for en klogere affaldshåndtering i Danmark. KL og kommunerne vil gerne medvirke til at udvikle et velfungerende og effektivt producentansvar for engangsplast som en betydelig del af vores affaldssektor, hvor aktørerne tager ansvar og skaber resultater gennem et forpligtende og konstruktivt samarbejde.

Det får vi ved at bygge videre på og udvikle den infrastruktur, som borgerne allerede kender og har tillid til. Borgerne er helt afgørende, da det er dem, der sorterer affaldet, og det skal være nemt og enkelt.

Økonomiske konsekvenser

Det estimeres i lovforslaget, at omkostningerne til oprydning og indsamling af engangsplastprodukter er cirka 55 mio. kr. KL er meget skeptiske over for dette estimat. Omkostningerne er i dag skattefinansieret. Vores bedste vurdering af renholdelsesomkostningerne samlet set i de danske kommuner er i størrelsesordenen 1 mia. kr. pr. år. Hvor man fx i dag ikke fjerner alt affald omfattet af EU-direktivet.

KL anerkender, at det ikke er helt nemt at fastlægge økonomien til renholdelse efter f.eks. skod i byerne. Dette skyldes faktisk, at kommunerne historisk har haft til opgave at renholde til borgernes og politikernes ønskede niveau og ikke ud fra miljøhensyn. Såfremt man skal opnå det miljøhensyn, som EU-direktivet har til hensigt, er det kommunernes vurdering, at det er mere omfattende og derved dyrere end den hidtidige renholdelse. Derfor kan

Dato: 18. november 2020

Sags ID: SAG-2020-05853
Dok. ID: 3010434

E-mail: ACH@kl.dk
Direkte: 3370 3411

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 4

det nuværende renholdelsesniveau ikke lægges til grund for en fastlæggelse af omkostninger til opfyldelsen af producentansvaret.

Man må kunne forvente, at renholdelse de første år fordyres, da renholdelsen, med udgangspunkt i EU-direktivets målsætning om reduktion af engangsplast, bør være grundigere end det, kommunerne gør i dag. Først når industrien mindsker mængden af plast i deres produkter, kan det forventes, at prisen for renholdelse falder.

Det vil derfor være hensigtsmæssigt, at der i lovbemærkningerne grundigt redegøres for de beregninger, der ligger til grund for estimatet på 55 mio. kr. Der er meget langt fra 55 mio.kr. til KL's vurdering af de samlede omkostninger til renhold på 1. mia. kr. Optællinger i Københavns Kommune viser, at 87 ud af 100 stykker affald, der opsamles som henkastet affald, er cigaretskod. Det er afgørende for KL, at producenterne betaler de reelle omkostninger, som direktivet foreskriver.

Endelig skal KL anmode om, at der i implementeringen tages højde for, at kommunerne får den nødvendige tid til at implementere de nye regler.

Specifikke bemærkninger

9. Efter § 9 s indsættes: »§ 9 t. stk1 og 2.

Vi er bekymrede for, om forslaget til lovgivning tager hensyn til, at en bagatelgrænse kan medføre, at filtre til tobaksvarer ikke bliver fjernet, og/eller at omkostningerne til dette pålægges de danske kommuner. Det må være den fulde omkostning, der pålægges producenterne.

Stk. 3.

Størstedelen af de i Danmark markedsførte tobaksfiltre (samt de ulovlige) ender som henkastet affald i de danske byer. Tobaksfiltrene forsøges i dag bedst muligt fjernet af de danske kommuner sammen med andet affald i byrummet. Vi er bekymrede for, om forslaget til lovgivningen sikrer, at der kan ske en fjernelse af tobaksfiltrene, uden at de danske kommuner pålægges ekstra omkostninger til dette. F.eks. gennem uopnåelige krav om, at kommunerne skal fremskaffe dokumentation for mængden af henkastede filtre eller antallet af filtre, som indsamles. Det må være en omkostning, der pålægges producenterne.

Afsnit 8

8. § 9 s ophæves, og i stedet indsættes: »Udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter § 9 s.

Vi er bekymrede for, om lovgivningen tager hensyn til, at en del drikkevarebeholdere og drikkebægre ender som henkastet affald i byrum, og at en bagatelgrænse kan medføre, at disse produkter ikke bliver fjernet, og/eller at omkostningerne til dette pålægges de danske kommuner. Det må være den fulde omkostning, der pålægges producenterne.

Stk. 3-5

En del af de i Danmark markedsførte drikkevarebeholdere og drikkebægre ender som henkastet affald i de danske byer og fjernes i dag af de danske kommuner. Vi er bekymrede for, om lovgivningen sikrer, at der i den almindelige daglige renholdelse af byerne kan ske en fjernelse af disse

Dato: 18. november 2020

Sags ID: SAG-2020-05853
Dok. ID: 3010434

E-mail: ACH@kl.dk
Direkte: 3370 3411

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 3 af 4

produkter, uden at kommunerne pålægges ekstra omkostninger til dette. Fx gennem uopnåelige krav om, at kommunerne skal fremskaffe dokumentation for mængden af henkastede eller indsamlede drikkevarebeholdere og drikkebægre fjernet i forbindelse med den daglige renholdelse af byerne. Det må være den fulde omkostning, der pålægges producenterne.

Med venlig hilsen
Anders Christiansen

Dato: 18. november 2020

Sags ID: SAG-2020-05853
Dok. ID: 3010434

E-mail: ACH@kl.dk
Direkte: 3370 3411

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 4 af 4